

Slachtoffer of dader?

*Een onderzoek naar de representatie van
neonaticideplegers in de media.*

Marjolein van der Veldt

3289664

Blok 1/2011-2012

Datum voltooiing: 3 november 2011

Begeleider: Rob Leurs

Thema: Representatie van het kwaad.

Inhoudsopgave

INLEIDING	3
HISTORISCH KADER	6
FOUCAULT EN KARPMAN	11
ANALYSE	15
CONCLUSIE	19
DISCUSSIE	21
BIBLIOGRAFIE	22
BIJLAGEN	23

Inleiding

In augustus 2010 werd het dorpje Nij Beets, in Friesland, opgeschrikt door een afschuwelijke vondst. Uit de koffers van Sietske H. kwamen vier babylijkjes tevoorschijn. Lange tijd werd er in heel Nederland over niets anders gepraat dan deze misdaad.¹

Naast de gebeurtenis zelf baarde ook de rechtszaak groot opzien. Zo bleek Sietske H. te hebben geweigerd deel te nemen aan een psychiatrisch onderzoek in het Pieter Baan Centrum waar zij enige tijd was opgenomen. Tegen Sietske H. werd uiteindelijk twaalf jaar cel geëist, de maximaal mogelijke straf. De strafeis was tweeledig, volgens het OM was er bij het eerste kind sprake van kinderdoding, maar ging het bij de drie andere pasgeborenen om kindermoord. Het verschil hierin is dat Sietske H. bij de eerste geboorte werd overvallen door de zwangerschap, terwijl er bij de drie volgende kinderen een vooropgezet plan moet zijn geweest, wat moord betekent.²

Het fenomeen neonaticide bestaat al eeuwen en is zelfs terug te vinden in de klassieke oudheid.³ Dit is interessant omdat het van alle tijden is, er bestaat dus vergelijkingsmateriaal. Welke straffen stonden er bijvoorbeeld vroeger op neonaticide, hoe kwam het in de openbaarheid en hoe ging de maatschappij er mee om?

Wanneer er tegenwoordig een geval van neonaticide bekend wordt, duiken de media erop en lijkt iedereen een mening te hebben over de neonaticidepleger. Dat deze niet altijd toerekeningsvatbaar blijkt lijkt voor het stempel dat het volk erop drukt niet uit te maken. Voor de wet echter wel.

Michel Foucault schreef in de negentiende eeuw het werk *Discipline, Toezicht en Straf*. Hierin beschrijft hij de veranderde machtsstructuren van het rechtssysteem en het ontstaan van de gevangenis. Ook is er in zijn boek ruimte voor de rol van dader en slachtoffer.⁴ Aan de hand van onder andere zijn visie tracht ik de volgende onderzoeksvraag te beantwoorden: kunnen neonaticideplegers door de geschreven media gerepresenteerd worden als zowel dader en slachtoffer? Deze onderzoeksvraag zal

¹ NOS Headlines, 'Moeder verdacht van moord op vier baby's', *NOS Headlines*, 6 augustus 2010, <<http://nos.nl/artikel/176775-moeder-verdacht-van-moord-op-vier-babys.html>>, (21 oktober 2011).

² NOS Headlines, 'Twaalf jaar cel voor babymoorden', *NOS Headlines*, 19 april 2011, <http://headlines.nos.nl/forum.php/list_messages/24192>, (21 oktober 2011).

³ Denise, L., *Neonaticide: A cross-disciplinary approach*. Edge, University of Delaware, 2008.

⁴ Foucault, M., *Discipline, toezicht en straf. De geboorte van de gevangenis*. Vertaald door Vertalerscollectief. Groningen, Historische Uitgeverij Groningen, 1989.

begeleid worden door een drietal deelvragen, te weten: benoemen de media neonaticideplegers als dader of slachtoffer? Kunnen neonaticideplegers binnen berichtgeving ook wisselende rollen aannemen? En als laatste, is er verschil in de berichtgeving over neonaticideplegers tussen verschillende landen? De hypothese hierbij luidt: schrijvende media kunnen neonaticideplegers als dader en slachtoffer in hun teksten representeren.

Voor het beantwoorden van de onderzoeksvraag wordt namelijk gebruik gemaakt van nieuwsberichten uit drie verschillende landen: België, Duitsland en Nederland. Het is belangrijk te onderkennen dat de berichtgeving uit deze landen verschilt van elkaar. Om niet voorbij te gaan aan eventuele verschillen en/of overeenkomsten zal er gebruik worden gemaakt van een korte tekstanalyse.

Voorafgaand aan de theorie en de analyse zal ik een historisch overzicht schetsen van neonaticide. Dit om een perspectief te bieden met betrekking tot de wet, welke straf kreeg men vroeger? En met betrekking tot de maatschappij, wat vond men in voorgaande eeuwen van neonaticide?

De maatschappelijke relevantie van onderzoek naar neonaticide is momenteel erg groot. De Nederlandse samenleving is in korte tijd opgeschrikt door verschillende baby moorden. Voor buitenstaanders is het soms moeilijk om nieuws van dergelijke omvang te verwerken, er komt immers zelden een sluitend antwoord op de waaromvraag. Ook zullen misdadigers in eerste instantie het stempel van ‘dader’ krijgen, een slachtofferrol is uitgesloten. Dit onderzoek wil aantonen dat neonaticide niet altijd een pure misdaad is maar ook een uiting kan zijn van extreme machteloosheid.

Voor de wetenschap is het interessant om het ontwikkelingsproces van neonaticide in kaart te krijgen. Dit deel van het onderzoek krijgt vorm in het eerste hoofdstuk waarin het historisch kader wordt opgetekend.

Zoals al eerder gezegd wordt er in dit onderzoek gebruik gemaakt van de theorie van Foucault zoals beschreven in zijn werk *Discipline, Toezicht en Straf*. Ook de theorie die Karpman ontwikkelde over de dramadriehoek komt uitgebreid aan bod. Voor het historisch kader zal geput worden uit de studie van Toon Verheugt naar kinderdoding in Nederland.⁵

Kortom, dit onderzoek bestaat opeenvolgend uit de volgende elementen: een historisch kader, uitleg en interpretatie van de theorie van Foucault en Karpman, een

⁵ Verheugt, A.J. *Moordouders. Een klinisch en forensisch psychologische studie naar de persoon van de kinderdoder*. Assen, Van Gorcum, 1997.

tekstanalyse van het corpusmateriaal, een conclusie en afsluitend een korte discussie. In het volgende hoofdstuk zal het met behulp van de studie van Verheugt het historisch kader worden aangelegd.

Historisch Kader

In dit hoofdstuk zal een historisch kader worden geschetst waarin neonaticide van verschillende kanten belicht wordt. In het eerste stuk zal ingegaan worden op de geschiedenis, hoe oud is neonaticide en hoe weten wij dit? In het tweede gedeelte zullen de culturele verschillen aan bod komen, in het derde stuk is er aandacht voor statistieken die het vierde en laatste gedeelte over demografische verschillen inluiden.

Voordat er gestart wordt met de eerste paragraaf is het belangrijk te definiëren wat neonaticide precies is. Neonaticide is het doden van pasgeborenen van minder dan vierentwintig uur oud door hun biologische, adoptief-, pleeg- en/of stiefouders. Neonaticide kan worden opgedeeld in criminele neonaticide en voorkomende neonaticide. Waar voorkomende neonaticide voorkomt binnen culturen waar de bevolkingsgroei dient te worden geremd. In de Westerse wereld is neonaticide een zeldzaam fenomeen, waarbij in vrijwel alle gevallen de moeder het kind doodt. Neonaticide waarbij de vader de hoofdrol speelt is extreem zeldzaam.⁶

Geschiedenis

De eerste verwijzing naar neonaticide is te vinden in de Griekse mythologie. In de mythe over Jason en Medea lezen wij hoe Medea haar twee zoons doodde nadat haar geliefde Jason haar had verlaten voor Glauke, de dochter van de koning van Korinthe:

“Later echter kwam hierin een keer, want Medea moest twijfelen aan de trouw van haar gemaal, toen Jason genegenheid opvatte voor Glauke, de dochter van de Korinthische koning Kreon. In haar toorn liet Medea, nadat er eerst een geveinsde verzoening plaats had gevonden, haar gehate medeminnares door een met toverdranken doortrokken gewaad, dat zij haar ten geschenke gaf, een ijzelijke dood vinden. Meer en meer werd zij tot een razende furie, gunde Jason zelfs de beide zonen niet langer en doodde die met haar eigen hand. Jason ijelde het paleis binnen om de moordenares te zoeken, maar vond slechts zijn twee zoontjes,

⁶ Ibidem.

badend in hun bloed. Medea echter kon hij nergens opsporen. Toen hij in diepe vertwijfeling het huis verliet, hoorde hij een vreemd geruis boven zijn hoofd. Het hoofd opheffend zag hij de huiveringwekkende moordnares op een met draken bespannen wagen, die zij met haar toverkunsten had doen ontstaan, door de lucht wegrijden. Toen wist Jason in zijn wanhoop geen andere uitweg meer. Op de drempel van zijn huis wierp de held zich in zijn eigen zwaard.”⁷

Afkomstig uit deze mythe is het Medeacomplex, het doden van je eigen kinderen als wraak op je (ex)geliefde. Ook al is dit verhaal een mythe, in de werkelijkheid zijn dergelijke gebeurtenissen niet uitgesloten. Zo doodde de 45-jarige Fiona Donnison haar kinderen van twee en drie jaar oud nadat zij erachter kwam dat haar man, vermoedelijk, een affaire onderhield.⁸

Ten tijde van het Romeinse rijk was de vader het recht voorbehouden om zijn eigen kinderen te doden. Dit viel onder het zogeheten patria potestas. De patria potestas was het recht van de pater familias te beslissen over leven en dood van alle leden van de familie. Officieel was de pater familias verplicht om voor een dergelijk besluit de gehele familie bijeen te roepen, al gebeurde dit niet altijd. Een van de taken die onder het patria potestas viel was het aanvaarden van nieuwgeborenen. Wanneer de pater familias een nieuwgeborene niet wilde, hetzij uit financiële overwegingen, of omdat zij bastaarden, geestelijk gehandicapt of meisjes waren, dan was het dumpen van een kind op de publieke vuilnishoop tot 374 na Christus legaal. Met een beetje geluk kwamen deze kinderen terecht in de slavernij, in het ergste geval lieten zij het leven op diezelfde vuilnishoop.⁹

Het duurde nog tot de vierde eeuw na Christus voordat neonaticide strafbaar werd. Deze ontwikkeling kon plaatsvinden doordat het Christendom op dat moment hevig beïnvloed werd door het Jodendom. Eén van de kernpunten van het Jodendom is dat alles wat God scheidt, onaantastbaar is.¹⁰ Uit de straffen die werden gegeven blijkt echter dat zowel kerk als staat weinig geïnteresseerd waren in het strafbaar stellen van neonaticide. Zo kregen moeders die hun pasgeboren kind doodden vaak minder zware straffen dan officieel was vastgesteld, en deden kerkleiders het vaak af als doorrollen, het per ongeluk in je slaap over je kind heen rollen waardoor het stikte. Op deze manier werd neonaticide bijna nooit gekenmerkt als moord maar als ongeluk.¹¹

⁷ Denise, L., *Neonaticide: A cross-disciplinary approach*. Edge, University of Delaware, 2008.

⁸ Ibidem.

⁹ Ibidem.

¹⁰ Ibidem.

¹¹ Ibidem.

Het standpunt dat de kerk omtrent neonaticide innam refereert aan de bewustwording met betrekking tot overbevolking. Ook tegenwoordig houden nog veel landen in hun strafoordeel rekening met verzachtende omstandigheden. Zo wordt het in Engeland bijvoorbeeld *een special crime*. Onder leiding van de Stuarts werd in 1623 de Infanticide Act aangenomen die in 1938 werd aangepast en in 1978 uitgebreid waardoor er een lagere straf staat op poging tot kindermoord door de ouder. Ook in Nederland kennen wij verzachtende omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer er sprake is van een verminderde geestelijke gesteldheid van de ouder. De Verenigde Staten zijn de enige uitzondering, hier wordt neonaticide berecht als moord. Wel is de jury in de Verenigde Staten gevoelig gebleken voor verzachtende omstandigheden, waar vooral stress na de bevalling een veelvoorkomend en succesvol argument blijkt voor strafvermindering.¹²

Culturele Verschillen

Het is belangrijk te erkennen dat verschillende culturen andere gedachten wat betreft neonaticide hebben. Deze verschillen worden geïllustreerd aan de hand van een aantal voorbeelden.

Zo was het in China lange tijd normaal om meisjes af te staan voor adoptie omdat zij niet in staat waren om de familienaam door te geven. Daarnaast werden vrouwen beschouwd als het zwakke geslacht, zodat ze niet nuttig zouden zijn ten tijde van oorlog of binnen de agrarische sector.

“There are modern examples in China and India of this contrast in attitudes. While the official position of those governments is against neonaticide, it has still been widely practiced, mainly among the very poor. (...) the one child family limit makes it particularly attractive to many families”.¹³

Ook voor Eskimo's is neonaticide geen vreemd verschijnsel. Het komt vaak voor dat kinderen met aangeboren afwijkingen gedood worden, evenals de helft van een tweeling.

“The Eskimos used this form of population control with twins and infants born with known congenital anomalies.”¹⁴

¹² Ibidem

¹³ Ibidem.

¹⁴ Sonier, C., *Women at Risk: Neonaticide, Infanticide and Filicide*, juli 2011, <<http://www.gpdsc.org/wp-content/uploads/2011/07/Infanticide.pdf>> (22 oktober 2011).

Ook werden pasgeboren kinderen van Eskimo's in tijden van honger opgegeten door hun ouders en broers en zussen.¹⁵

Gelijk aan de Eskimo's zijn de Mohave Indianen die alle halfbloed kinderen doodden na hun geboorte.¹⁶

"This case concerns the crime of neonaticide, which is the killing of a newborn child on the first day of life. This crime is practically unknown in the federal courts." So begins a dissenting opinion that Senior Eighth Circuit Judge Myron H. Bright issued today. The offense was prosecuted as a federal crime because it occurred on an Indian Reservation."¹⁷

In Japan lijkt de bewustwording rondom babymoord toe te nemen. In 1981 werd er een essay gepubliceerd waarin neonaticide werd opgedeeld in twee vormen: de Makibi en de Anomie. De Makibi vorm stond voor het remmen van de bevolkingsgroei en de Anomie vorm representeerde het ongewenste kind.¹⁸

Statistieken

Er zijn vrijwel geen concrete cijfers bekend over neonaticide. Het kenniscentrum Vondelingenluik zegt hier het volgende over:

“Er is weinig bekend over het aantal vrouwen dat na de geboorte ervoor kiest de baby niet houden, maar ook niet gebruik maakt van de officiële oplossingen, zoals adoptie en pleegzorg. Het lijkt erop dat slechts bij toeval dergelijke lijkjes worden ontdekt, bijvoorbeeld als de moeder in kwestie verhuist en de nieuwe bewoners de tuin gaan aanleggen. Maar zelfs dan is de kans op ontdekking niet zo groot: een babyskelet vergaat sneller dan dat van een volwassene, zodat de sporen

¹⁵ Milner, Larry S. *Hardness of Heart Hardness of Life: The Stain of Human Infanticide*. Kearney, Morris Publishing, 1998.

¹⁶ Sonier, C., *Women at Risk: Neonaticide, Infanticide and Filicide*, juli 2011, <<http://www.gpdsc.org/wp-content/uploads/2011/07/Infanticide.pdf>> (22 oktober 2011).

¹⁷ Bashman, H.J., *How Appealing*, 25 mei 2010, <<http://howappealing.law.com/2010/05/index.html>>, (23 oktober 2011).

¹⁸ Sakuta, S., *A Socio-Medical Study on 71 Cases of Infanticide in Japan*. Keio, J. Med. 1981; 30: 155-168.

sneller zijn uitgewist. De omvang van neonaticide wordt daarom aangeduid als ongeregistreerde criminaliteit.”¹⁹

Demografische Gegevens

De neonaticidepleger is vrijwel altijd een vrouw. Zij is over het algemeen tussen de 16 en 30 jaar oud van autochtone afkomst, alleenstaand en heeft weinig persoonlijke intieme relaties. Opvallend is dat het slachtoffer vaak het eerste kind is. Neonaticideplegers hebben een ingewikkelde visie op hun zwangerschap. Zo willen zij deze koste wat het kost verborgen houden, vaak uit angst om hun geliefde of ouders te verliezen. Aan de andere kant willen zij juist dat hun zwangerschap wordt opgemerkt. Echter, wanneer deze wordt opgemerkt zal dit te allen tijde door de neonaticidepleger ontkend worden.

Neonaticideplegers bevallen meestal in het ouderlijke huis, opvallend genoeg ook wanneer zij het ouderlijk huis al verlaten hebben. Na de geboorte brengen zij het kind vrijwel direct om het leven. Al houden zij na het doden van de pasgeborene, het kindje vaak nog even in de buurt.

Deze vrouwen functioneren redelijk in de maatschappij en zijn nauwelijks suïcidaal. De stoornissen ontwikkelen zich in de aanloop tot de doding en zijn vaak angst- en dissociatieve stoornissen. Meer dan 40% van de neonaticideplegers is in haar jeugd mishandeld. Allen hebben in het laatste jaar voorafgaand aan de doding een hoeveelheid stress te verwerken die gelijk staat aan de impact van het overlijden van een partner. Iets meer dan de helft van de neonaticideplegers heeft een ouder die tijdens de jeugd aan een lichamelijke ziekte leed. Neonaticideplegers geven doorgaans, juist door de aard van het delict, geen signaal vooraf.²⁰

¹⁹ Kenniscentrum Vondelingenluik, *Babydoding of neonaticide*, 12 januari 2006, <<http://www.vondelingenluik.nl/babydoding-neonaticide.html>>, (23 oktober 2011)

²⁰ Verheugt, A.J. *Moordouders. Een klinisch en forensisch psychologische studie naar de persoon van de kinderdoder*. Assen, Van Gorcum, 1997.

Foucault en Karpman

In dit hoofdstuk zal de theorie van Foucault besproken worden zoals beschreven in zijn werk *Discipline, Toezicht en Straf*. Ook zal in het kader van dit onderzoek de theorie geïnterpreteerd worden aan de hand van het casusmateriaal gebruikt voor de analyse in het volgende hoofdstuk. Naast Foucault zal de theorie van Karpman een belangrijke rol spelen. Afsluitend zullen een aantal classificaties worden beschreven van welke de analyse afhankelijk zal zijn.

Foucault

In zijn werk *Discipline, Toezicht en Straf: De geboorte van de gevangenis* beschrijft Foucault hoe het karakter van de straf sinds de Middeleeuwen verschoof van de fysieke lijfstraf naar het straffen van de geest, met morele disciplineren als doel. Niet de misdaad wordt bestraft, maar de misdadiger wordt onderzocht, wat volgens Foucault leidt “tot een ondervraging zonder einde, een onderzoek dat zich voortzet in een minutieuze en ongelimiteerde observatie, een oordeel dat het begin vormt van een nimmer afgesloten dossier.” Met cirkels waarin de dader slachtoffer wordt en andersom.²¹

Het boek van Foucault is verschenen in 1975 en handelt over macht, uitsluiting en disciplineren. Volgens hem lopen in de samenleving verschillende machtsstrategieën door elkaar. Maar de werkelijke macht is er niet, er is wel “een onophoudelijk duwen en trekken, dat maar zelden tot het gewenste machts-evenwicht leidt. Macht is geen ‘ding’ in bezit van een persoon of een groep, het is een strategie en heeft van doen met netwerken en tactieken.”²² Macht is een continu proces van strijd. In het verlengde van dit proces haalt hij de discussie van het verschil tussen ziel en lichaam aan. Foucault stelt dat de ziel gevangen zit in het lichaam, maar ook dat het lichaam slachtoffer kan worden van de ziel.²³ Het is namelijk via de controle over het lichaam dat de ziel wordt geproduceerd, maar de machtsverhoudingen kunnen verschuiven:

“Ze bestaat wel degelijk, ze heeft een realiteit, ze wordt in de praktijk van de machtsuitoefening permanent om, op en in het lichaam van de gestrafte geproduceerd- en meer in het algemeen bij hen die bewaakt, gedresseerd en

²¹ Foucault, M., *Discipline, toezicht en straf. De geboorte van de gevangenis*. Vertaald door Vertalerscollectief. Groningen, Historische Uitgeverij Groningen, 1989, p. 43-46

²² Ibidem, 47.

²³ Vandenhole, L., *Macht en subject. Een analyse aan de hand van Foucault en Nietzsche*. Gent, Universiteit van Gent, 1997.

gecorrigeerd worden, bij krankzinnigen, kinderen, scholieren en gekoloniseerden, en bij hen die aan een productieapparaat zijn gekluisterd hun leven lang worden gecontroleerd. Het is via de dressuur van het lichaam, het lijf- heerser over het ik, de ziel- dat de ziel wordt geproduceerd”.²⁴

Ook hekelt hij het gerechtelijk apparaat en stelt dat we in een normaliserende samenleving bevinden. Niet de wet, maar de norm is bepalend voor de straf die wordt opgelegd. Er is een machtsvacuüm ontstaan waar niet de wet, de rechtbanken en het gerechtelijk apparaat de dienst uitmaken, maar juist de geneeskunde, sociale controle, psychiatrie en de psychologie. Waarbij bijvoorbeeld verzachtende omstandigheden de norm zijn die de functie van de wet hebben overgenomen:

“Wat anders zijn de verzachtende omstandigheden, waarmee bij de veroordeling rekening wordt gehouden, dan de betrekking van de mate van gedisciplineerdheid van het subject in het uitspreken van een oordeel over dit subject ? De indruk die men van de misdadige heeft, het inzicht in het verband tussen zijn persoon, zijn verleden en zijn misdaad, en wat in de toekomst van hem verwacht wordt, worden onder het voorwendsel een daad te verklaren, gebruikt om een individu te kwalificeren.”²⁵

Volgens Foucault is degene die veroordeeld wordt binnen het recht niet langer het rechtssubject maar het gedisciplineerde subject. Wij zijn teveel bezig met kijken wat er mis is met de dader, dan dat wij diegene berechten. Onze maatschappij is erop uit om daders eindelijk opnieuw te disciplineren zodat zij op een gegeven moment weer terug kunnen keren in de maatschappij.

“Het gaat niet langer om een subject dat zich door het plegen van een strafbare daad buiten de maatschappelijke orde heeft gesteld en dat door boetedoening opnieuw kan worden opgenomen maar om een subject dat door het plegen van een strafbare daad zijn “sociale onaangepastheid” heeft getoond en “aangepast” dient te worden.”²⁶

Waar vroeger door straffen het kwaad dat de dader had aangericht voorop werd gesteld, lijkt nu het corrigeren van de dader belangrijker. Door deze verschuiving kan de dader een slachtoffer worden. Doordat men hoofdzakelijk bezig is met het corrigeren van de

²⁴ Foucault, M., *Discipline, toezicht en straf. De geboorte van de gevangenis*. Vertaald door Vertalerscollectief. Groningen, Historische Uitgeverij Groningen, 1989, p. 46.

²⁵ Ibidem, 48.

²⁶ Ibidem, 49.

dader, worden geneeskundige, psychiatrische en psychologische onderzoeken steeds belangrijker. Deze onderzoeken tonen echter de verzachtende omstandigheden aan die Foucault hekelt. Omstandigheden waarin de dader door medisch of geestelijk falen kenmerken van een slachtoffer krijgt toebedeeld.²⁷

Kortom, vanaf de Middeleeuwen is de scheidslijn tussen dader en slachtoffer vervaagd, het subject is ambivalent geworden. Dit komt volgens Foucault door de verschuiving van straf naar disciplineren en het daarmee ontstane instituut: de gevangenis.²⁸

Karpman

Stephen Karpman, een leerling van de Zwitserse psycholoog Karl Jung, ontwikkelde de theorie van de dramadriehoek. De dramadriehoek geeft aan wat er gebeurt wanneer er miscommunicatie plaatsvindt of wanneer relaties ontsporen. Mensen belanden in deze driehoek wanneer ze bepaalde behoeftes op willen vullen door contact met de ander. Bepaalde behoeftes kunnen zij zelf niet vervullen, dus gaan zij op zoek naar een externe oplossing. Een andere reden om in de dramadriehoek terecht te komen is angst. Wanneer iemand angst niet uit zichzelf om kan zetten in vertrouwen, wordt dit extern gezocht. Wat de dramadriehoek iemand oplevert wordt aangegeven als winst.²⁹

Van origine is de dramadriehoek een begrip uit de psychologie. In navolging op de theorie van Foucault, de dader kan ook slachtoffer kan worden, is het echter ook interessant voor de representatie van neonaticideplegers in de geschreven media. Wanneer men zich namelijk in de dramadriehoek bevindt kan men verschillende rollen aannemen. Er zijn drie verschillende spelers: de redder, het slachtoffer en de aanklager.³⁰

Voor de relevantie van het onderzoek zal de driehoek worden aangepast door de rol van aanklager te vervangen door de rol van dader. Kortom, de dramadriehoek die zal worden gebruikt voor de analyse van het corpusmateriaal zal bestaan uit een redder, slachtoffer en een dader. Dus, kan een neonaticidepleger eerst worden aangeduid als dader om daarna misschien een slachtofferrol aan te nemen? Nog interessanter is om te kijken of een neonaticidepleger in nieuwsberichten kan worden aangeduid als redder. Deze positie zou dan deels samenvallen met die van het slachtoffer. Bijvoorbeeld, de neonaticidepleger is slachtoffer van zichzelf geworden doordat de pleger dacht de

²⁷ Ibidem.

²⁸ Ibidem.

²⁹ Jonge, E. de, 'Het drama van de professional. Hoe de publieke opinie over professionals in de afgelopen eeuw veranderde', *Maatwerk 2* (juni 2011) 22-25.

³⁰ Ibidem.

pasgeborene te redden door het te doden. In het volgende hoofdstuk zal de classificering verder worden besproken.

Analyse

In het begin van dit hoofdstuk zal de methode van analyse kort uitgelegd worden waarna het corpusmateriaal uitgebreid worden beschreven. In het tweede deel zullen de uitkomsten van de analyse worden gepresenteerd. Het onderzoek is in zijn geheel terug te vinden in de bijlage.

Retorische Analyse

Voor de analyse van het corpusmateriaal hanteer ik een retorische tekstanalyse waarbij de begrippen ethos, pathos en logos een belangrijke rol spelen. Ethos zijn de middelen die worden gebruikt om te behagen, pathos zijn tekstelementen die gebruikt worden om te emotioneren en logos de woorden om te overtuigen. Aan deze analyse wordt een extra dimensie toegekend. Zoals besproken in het vorige hoofdstuk zullen er drie classificaties zijn: dader, slachtoffer en redder. Aan de hand van de geselecteerde nieuwsberichten zullen deze classificaties met behulp van de retorische analyse aan een of meerdere tekstelementen toegekend worden.³¹

Corpusmateriaal

Voor mijn analyse heb ik gebruik gemaakt van krantenartikelen uit drie verschillende landen: België, Duitsland en Nederland. De artikelen komen uit verschillende kranten, hierbij moet worden gedacht aan tabloidkranten die gericht zijn op sensatie, en de meer serieuze kranten waar het nieuws voorop staat.³²

Uit België zijn drie verschillende neonaticide zaken geselecteerd. De zes artikelen daarover komen uit de Standaard, Focus, Het Laatste Nieuws, Nieuwsblad en Vandaag, waarvan Focus, Het Laatste Nieuws en Vandaag online nieuwsplatforms zijn. Focus en HLN kenmerken zich door tabloidnieuws te brengen, Standaard, Nieuwsblad en Vandaag brengen serieuzer nieuws. De zaken betreffen drie verschillende vrouwen, waarvan één twintigjarige en twee veertigjarigen.

Voor Duitsland zijn vier verschillende neonaticide zaken geselecteerd. De vijf artikelen daarvan komen uit Focus, Seuddeutsche, Stern en Welt. Waarvan Focus een online nieuwsplatform is en Seuddeutsche, Stern en Welt in papieren versie verkrijgbaar zijn. Ook is Seuddeutsche een regionale krant en verschijnen Stern en Welt door heel

³¹ Schellens, P.J. en Michaël Steehouder, *Tekstanalyse: methoden en toepassingen*. Assen, Van Gorcum, 2010.

³² Dit verschil is gebaseerd op het boek van Elizabeth Bird, *For Enquiring Minds*, Knoxville, 1992.

Duitsland. De zaken betreffen vier verschillende vrouwen, waarvan twee twintigjarigen, één dertigjarige en één veertigjarige.

En uit Nederland zijn twee verschillende neonaticide zaken geselecteerd. De zes artikelen daarover zijn afkomstig van Elsevier, Leeuwarder Courant, NOS Headlines, Nova en Nu.nl. Hiervan is de Leeuwarder Courant de enige krant, is Elsevier een tijdschrift, is Nu.nl een online nieuwsplatform en worden NOS Headlines en Nova cross mediaal ingezet. De zaken betreffen twee verschillende vrouwen, beide twintigjarigen.

Verschillen en overeenkomsten in berichtgeving

In de Belgische berichtgeving is er een duidelijk verschil tussen de meer serieuze kranten en de tabloids. De tabloids wijden meer tekst aan de gebeurtenis en bieden ruimte voor details, waar de serieuzere krant zich beperkt tot enkel de gebeurtenis. In Duitsland blijkt iedere krant, van serieuze tot tabloid, te beschikken over een uitgebreide berichtgeving omtrent de gebeurtenis. Ook worden in sommige artikelen voorgaande vergelijkbare zaken aangehaald. Wat opvalt in Nederland is dat in geen een artikel zoveel details staan als in die van het regionale nieuwsblad (Leeuwarder Courant). Daarnaast lijkt de berichtgeving in ieder artikel objectief te zijn.

Het grootste verschil in de berichtgeving van de drie landen is terug te vinden in België en Duitsland. De serieuze kranten zijn in België vrij terughoudend, ze geven alleen de bruikbare informatie en laten details achterwege. Terwijl er in Duitsland enkel lange artikelen te vinden die vol staan met details. Nederland conformeert zich aan Duitsland: veel details in de nieuwsberichten.

In het voorgaande hoofdstuk zijn er een aantal classificaties opgesteld aan de hand van de theorie van Foucault en de dramadriehoek, namelijk: dader, slachtoffer en redder. Aan de hand van de geselecteerde nieuwsberichten wordt gekeken naar hoe deze classificaties voorkomen. In het volgende schema is een overzicht te vinden hoe ieder medium in elk van de drie landen de neonaticidepleger classificeert.

Tabel 1: Classificatie neonaticidepleger in de Belgische, Duitse en Nederlandse geschreven media.

Land	Medium	Classificatie	
België	De Standaard	Dader/Slachtoffer	
	Focus	Slachtoffer	
	HLN	Slachtoffer	
	Nieuwsblad	Slachtoffer	
	Nieuwsblad	Dader	
	Vandaag	Dader	
	Duitsland	Focus	Dader
Duitsland	Focus	Dader	
	Seuddeutsche	Dader	
	Stern	Slachtoffer	
	Welt	Dader	
	Nederland	Elsevier	Dader
	Nederland	Leeuwarder Courant	Dader/Slachtoffer
NOS Headlines		Dader	
NOS Headlines		Dader	
Nova		Dader	
Nu.nl		Dader/Slachtoffer	

Media in België classificeren de vrouw uit Maldegem lange tijd vrijwel alleen maar als slachtoffer, dit op grond van het feit dat zij zich niets kan herinneren. Wanneer de vrouw echter onder hypnose nieuwe details over de zaak verschaft, wordt zij direct gezien als dader. Dit verklaart het hoge aantal ‘slachtoffer’ classificaties. De Clerq wordt door zowel De Standaard als het Nieuwsblad aangemerkt als dader, waar de Standaard nog wel ruimte laat voor een slachtofferrol. Opmerkelijk is, dat ondanks de gruwelijke details, Huysman door Focus als slachtoffer wordt gezien.

In Duitsland is de neonaticidepleger in een enkel geval als slachtoffer aangemerkt. Opvallend genoeg gebeurt dit nadat er een paar dagen eerder ook al babylijkjes zijn gevonden. Deze vrouw blijkt echter een drugsprobleem te hebben en deel te nemen aan een zelfhulpgroep, hierdoor is zij slachtoffer van haar eigen waanzin geworden zegt de krant.

In Nederland komen twee zaken aan bod. Waarvan vijf van de zes artikelen over Sietske H. gaan. Een enkele keer wordt H. als slachtoffer aangeduid. De Leeuwarder

Courant doet dit door haar menselijke kant te laten zien door middel van citaten uit het proces. Ook de tweede neonaticidepleger, Marike H., kent een tweeledige aandoening. Volgens de rechtbank beging zij berekend de moorden, maar de details wijzen op een verminderde geestelijke gesteldheid die haar tegelijkertijd een slachtofferrol aanmeet.

Verschillen en overeenkomsten tussen de neonaticideplegers

Op het eerste oog opvallende verschillen zijn dat uit België vooral vrouwen van in de veertig neonaticide begaan en in Nederland vooral twintigjarigen. Bijna alle vrouwen waren kinderloos toen zij hun pasgeborene doodde, behalve de Belgische Huysman en de Russin in Duitsland, zij hadden beide al twee kinderen. Ook bevielen de vrouwen thuis van hun kind, met uitzondering van Huysman die op vakantie was in Spanje ten tijde van de bevalling.

Retorische Analyse

Vanuit een retorisch perspectief bekeken wordt de classificatie ‘dader’ vooraf gegaan aan logos en de classificatie ‘slachtoffer’ door pathos. Opvallend genoeg is in geen van de berichten de classificatie ‘dader’ aanwezig.

Conclusie

Alvorens conclusies aan dit onderzoek te verbinden volgen eerst nogmaals de hoofdvraag, de bijbehorende deelvragen en de hypothese. De onderzoeksvraag luidde: kunnen neonaticideplegers door de geschreven media gerepresenteerd worden als zowel dader en slachtoffer? De deelvragen waren: benoemen de media neonaticideplegers als dader of slachtoffer? Kunnen neonaticideplegers binnen berichtgeving ook wisselende rollen aannemen? En als laatste, is er verschil in de berichtgeving over neonaticideplegers tussen verschillende landen? De hypothese hierbij luidde: schrijvende media kunnen neonaticideplegers als dader en slachtoffer in hun teksten representeren.

Deelvragen

Gedurende het onderzoek bleek de eerste deelvraag samen te vallen met de tweede deelvraag. benoemen de media neonaticideplegers als dader of slachtoffer? Kunnen neonaticideplegers binnen berichtgeving ook wisselende rollen aannemen? Deze twee vragen zullen gelijktijdig worden besproken.

Naar aanleiding van de analyse is duidelijk geworden dat neonaticideplegers door de media verschillende rollen toebedeeld kunnen krijgen. Zo kunnen zij als dader beschreven worden (men heeft de wet overtreden), maar ook als slachtoffer (door bijvoorbeeld een aantoonbare verminderde geestelijke gesteldheid). De berichtgeving blijkt afhankelijk van de uitspraak van het gerechtshof en de ontwikkelingen binnen het misdaadonderzoek. Zo kreeg de neonaticidepleger uit Maldegem, België in eerste instantie de rol van slachtoffer toebedeeld door de schrijvende media. Toen echter het onderzoek een verrassende wending nam en bleek dat zij een wetsovertreding was begaan, kreeg zij de rol van dader.

De tweede deelvraag, is er verschil in de berichtgeving over neonaticideplegers tussen verschillende landen, leverde verrassende resultaten op. Zo bleek de berichtgeving in België formeel van aard te zijn, terwijl in Duitsland de berichten juist bol stonden van de details. Ook de berichtgeving in Nederland maakt gebruik van veel details, ook wanneer het een kort bericht betreft. Daarnaast bleken de regionale kranten opvallend genoeg met de meeste details te komen. Het gaat hierover de Leeuwarder Courant en de Seuddeutsche. Deze kranten komen beide met een uitvoerige berichtgeving.

Hoofdvraag

De beantwoorde deelvragen leiden de hoofdvraag in, kunnen neonaticideplegers door de geschreven media gerepresenteerd worden als zowel dader en slachtoffer? Ja, neonaticideplegers kunnen door de geschreven media gerepresenteerd worden als zowel dader en slachtoffer. Zo kunnen zij als wetsovertreder neergezet worden, zij die hebben vermoord. Maar ook kunnen zij als slachtoffer neergezet worden, zij die gebukt gaan onder een verminderde fysieke gesteldheid of ernstige stress. De analysemethode gebaseerd op de theorie van Foucault en Karpman leverde duidelijke classificaties op waarmee is aangetoond dat berichtgeving verschillende representaties kan bevatten. Hetzij die van dader, hetzij die van slachtoffer of soms zelfs beide in één bericht. Met het antwoord op de hoofdvraag is de hypothese, schrijvende media kunnen neonaticideplegers als dader en slachtoffer in hun teksten representeren, bevestigd.

Discussie

Ter discussie en verder onderzoek zijn wellicht de volgende punten van belang. Zo is de theorie van Karpman is nog niet volledig ingebed in strafrechtelijk onderzoek, maar uitsluitend bestemd voor de relaties en communicatie binnen groepen, hier zou verder onderzoek naar gedaan moeten worden.

Ook is het corpus te gering om duidelijke conclusies aan te verbinden. Eveneens is de verdeling van neonaticide zaken niet gelijk. Zo zijn er uit Duitsland vier zaken besproken en uit Nederland maar twee. Daarnaast is het lastig geweest om op elkaar gelijkende kranten en/of online nieuwsplatforms te vinden uit verschillende landen. Gezien de maximale lengte van dit onderzoek was er ook geen ruimte voor.

Het onderzoek naar neonaticide en de rol van de pleger in de media is zeker geen gesloten boek, er is ruimte voor verdere analyse en biedt perspectief. Maar het feit dat het een intersectionele benadering vereist; de vakgebieden, recht, criminologie, mediawetenschappen en psychologie worden allen aangesneden, vraagt om een uitgebreider onderzoek dan dit.

Bibliografie

Artikelen

Jonge, E. de, 'Het drama van de professional. Hoe de publieke opinie over professionals in de afgelopen eeuw veranderde', *Maatwerk 2* (juni 2011) 22-25.

Sonier, C., *Women at Risk: Neonaticide, Infanticide and Filicide*, juli 2011, <<http://www.gpdsc.org/wp-content/uploads/2011/07/Infanticide.pdf>> (22 oktober 2011).

Sakuta, S., *A Socio-Medical Study on 71 Cases of Infanticide in Japan*. Keio, J. Med. 1981; 30: 155-168.

Vandenhole, L., *Macht en subject. Een analyse aan de hand van Foucault en Nietzsche*. Gent, Universiteit van Gent, 1997.

Boeken

Bird, E., *For Enquiring Minds*, Knoxville, 1992.

Denise, L., *Neonaticide: A cross-disciplinary approach*. Edge, University of Delaware, 2008.

Foucault, M., *Discipline, toezicht en straf. De geboorte van de gevangenis*. Vertaald door Vertalerscollectief. Groningen, Historische Uitgeverij Groningen, 1989

Milner, L. S. *Hardness of Heart Hardness of Life: The Stain of Human Infanticide*. Kearney, Morris Publishing, 1998.

Schellens, P.J. en Michaël Steehouder, *Tekstanalyse: methoden en toepassingen*. Assen, Van Gorcum, 2010.

Verheugt, A.J. *Moordouders. Een klinisch en forensisch psychologische studie naar de persoon van de kinderdoder*. Assen, Van Gorcum, 1997.

Internetbronnen

Bashman, H.J., *How Appealing*, 25 mei 2010, <<http://howappealing.law.com/2010/05/index.html>>, (23 oktober 2011).

Kenniscentrum Vondelingenluik, *Babydoding of neonaticide*, 12 januari 2006, <<http://www.vondelingenluik.nl/babydoding-neonaticide.html>>, (23 oktober 2011)

NOS Headlines, 'Moeder verdacht van moord op vier baby's', *NOS Headlines*, 6 augustus 2010, <<http://nos.nl/artikel/176775-moeder-verdacht-van-moord-op-vier-babys.html>>, (21 oktober 2011).

NOS Headlines, 'Twaalf jaar cel voor babymoorden', *NOS Headlines*, 19 april 2011, <http://headlines.nos.nl/forum.php/list_messages/24192>, (21 oktober 2011).

Bijlagen

I – Artikelen

II – Beschrijving Belgische, Duitse en Nederlandse geschreven media.

III – Beschrijving neonaticidezaken zoals besproken in de nieuwsberichten.

IV – Analyse

I - Artikelen

Lieselot De Clercq schuldig aan babymoord met voorbedachte rade

De Standaard, 12 mei, 20:44

Het hof van assisen in Brugge heeft Lieselot De Clercq schuldig bevonden aan kindermoord met voorbedachte rade. Na ruim vijf uur beraadslagen werd geantwoord op de twee schuldvragen.

Lieselot De Clercq bracht in de nacht van 21 op 22 augustus 2008 een meisje ter wereld dat ze achterliet in een emmer van het flatgebouw in Oostende waar ze met haar vriend verbleef. Het dochtertje kwam door verstikking om het leven.

De advocaten van de vrouw hamerden tijdens het proces op het fenomeen van de zwangerschapsontkenning. Ze vonden daarvoor steun in de getuigenissen van de wetsdokters, maar de gerechtspsychiaters en de openbaar aanklager wezen die theorie naar de prullenmand.

De raadslui erkenden donderdagmorgen dat de beschuldigde een kindermoord had gepleegd, maar vroegen de vrijspraak voor de voorbedachtheid.

Motief

Het motief om te doden was volgens het arrest de goedlopende relatie met haar nieuwe vriend waar de baby geen plaats in had. Ze heeft de bevalling bewust verborgen gehouden door naar de kelder te gaan waar ze zich in alle stilte van de baby kon ontdoen. Van een paniecreactie of impulsieve daad was geen sprake, aldus het arrest.

Vrijdagmorgen wordt gepleit over de strafmaat.

Katrien Huysman vrijgesproken van babymoord in Barcelona

Focus, donderdag 24 september 2009 om 12u19

Zwevegem - Een rechtbank in Barcelona heeft woensdag Katrien Huysman, de Belgische vrouw van wie de baby vlak na de geboorte stierf in een Spaanse hotelkamer, vrijgesproken van moord. Dit hebben verscheidene media woensdagavond gemeld. Wel wordt Huysman veroordeeld wegens onachtzaamheid.

Huysman had nooit de intentie om het kind iets aan te doen, zegt de rechtbank. Die volgt daarmee niet de redenering van de openbare aanklaagster, die een veroordeling vroeg voor moord.

De rechtbank bepaalt binnen enkele dagen de strafmaat. De vrouw riskeert volgens Het Nieuwsblad een straf van zes maanden tot twee jaar. De kans is volgens de krant groot dat ze niet meer naar de gevangenis hoeft terug te keren.

Katrien Huysman en Wim Verfaille trokken eind juli 2006 met hun drie kinderen op vakantie naar Santa Susanna. Huysman was hoogzwanger, maar hield dit voor haar echtgenoot verborgen.

De vrouw kreeg op 24 juli hevige weeën en trok zich in haar hotelkamer terug om alleen te bevallen. Ze zei aan haar man dat ze zich niet goed voelde en vroeg hem met de kinderen te gaan ontbijten. Huysman baarde niet veel later in de badkamer een zoon van 3,8 kilogram. Volgens het openbaar ministerie verdronk de vrouw de baby vervolgens in de wastafel.

Toen haar man zag in welke bloederige toestand ze zich bevond, belde hij een dokter. Huysman werd uiteindelijk overgebracht naar een ziekenhuis in Calella. Het openbaar ministerie had een gevangenisstraf van 20 jaar gevorderd. (Bron: Belga)

Babymoord Maldegem: vrouw herinnert zich niets

Het Laatste Nieuws, 26/09/08 13u21

In de zaak van de babymoord in Maldegem worden op vraag van de verdediging bijkomende onderzoeksdaden verricht. Dat heeft de kamer van inbeschuldigingstelling in Gent beslist.

De vrouw herinnert zich nog altijd niets van haar zwangerschap en van de feiten. Uit DNA-onderzoek bleek dat het lijkje van de pasgeboren baby, die op 30 maart 2005 in een vuilniszak gevonden werd, overeenstemt met het genetisch materiaal van de verdachte.

Het bijkomend onderzoek moet meer duidelijkheid scheppen over de evolutie van het huwelijk en de rol van de echtgenoot. De kamer van inbeschuldigingstelling beslist na de onderzoeksdaden of de vrouw verwezen wordt naar het hof van assisen. (belga/svm)

Verdachte babymoord Maldegem vrij onder voorwaarden

NIEUWSBLAD, DONDERDAG 08 JANUARI 2009

MALDEGEM - De vrouw uit Maldegem die verdacht wordt van de moord op haar pasgeboren baby in maart 2005, wordt vrijgelaten onder voorwaarden. Dat heeft de kamer van inbeschuldigingstelling in Gent beslist.

De vrouw herinnert zich nog altijd niets van de feiten. Haar verdediging hoopt dat een confrontatie met haar vertrouwde omgeving voor een doorbraak zorgt.

De 44-jarige Violetta V. verbleef anderhalf jaar in voorhechtenis. Uit DNA-onderzoek bleek dat het lijkje van de pasgeboren baby, die op 30 maart 2005 in een vuilniszak gevonden werd, overeenstemde met het genetisch materiaal van de verdachte. Toch kan de vrouw zich naar eigen zeggen nog altijd niets herinneren van de feiten.

'Ze ontkent niets, maar kan zich niets meer herinneren', zegt haar advocaat Nina Van Eeckhaut. 'Ze is zelf het grootste slachtoffer van die muur tussen haar en de feiten, want daardoor heeft ze al die tijd in voorhechtenis gezeten.'

De vrouw zal woensdagavond de gevangenis kunnen verlaten. 'We hopen dat een confrontatie met haar familie en haar omgeving een doorbraak kan forceren, zodat ze zich de gebeurtenissen kan herinneren', zegt Van Eeckhaut.

Het onderzoek naar de kindermoord is afgerond en volgens het psychiatrische verslag is de vrouw toerekeningsvatbaar. Het parket zal vragen om de vrouw te verwijzen naar het assisenhof.

Vrouw die terechtstaat voor babymoord 'wilde dat kindje gevonden werd'

NIEUWSBLAD, MAANDAG 09 MEI 2011, 13U35

OOSTENDE - 'Ik wilde echt dat het kindje gevonden werd.' Dat verklaarde Lieselot De Clercq, de 27-jarige vrouw die voor het Brugse hof van assisen terechtstaat voor de moord op haar baby. In de zomer van 2008 beviel de vrouw in de kelder van een flatgebouw in Oostende van een dochtertje, dat ze daar in een emmer achterliet.

Baby Elise lag geplooid in een emmer met de placenta in een handdoek erbovenop. Toch houdt de 27-jarige vrouw vast aan haar verklaring dat ze wilde dat het kindje gevonden werd. Ze herhaalde dat maandagmorgen na een lang kruisverhoor door voorzitter Fabienne De Tandt. De beschuldigde haalde enkele keren de 'plotse paniek' aan als verklaring.

Met korte, afgemeten zinnen antwoordde de vrouw op de vele vragen van de voorzitter. Toen De Clercq het relaas moest doen van de bevalling en ze vertelde hoe ze nog even aan de handjes en de voetjes van het meisje had gewreven, brak ze even in tranen uit.

Geen geld voor de pil

In de zomer van 2008 had de jonge vrouw eindelijk een stabiele relatie gevonden. 'Het beste wat me ooit was overkwamen', zei ze daarover. Sinds haar 18de had de vrouw enkele relaties gehad en trok ze steeds snel in bij haar nieuwe liefdes. Op administratief vlak was ze met niets in orde. Ze had een kleine openstaande schuld en ze had sinds anderhalf jaar voor de feiten niet meer gewerkt.

Sinds het najaar van 2007 had de vrouw onbeschermd seks. Toen was ze nog samen met Frederiek Despeghel, die later de biologische vader bleek van baby Elise. Ook in haar latere relatie nam ze geen contraceptie. 'Ik had geen voorschriftjes meer en evenmin het geld om de pil te kopen', legde ze aan het assisenhof uit.

Vermagerd

De vrouw herhaalde dat ze niks wist van een zwangerschap. Die zomer was ze zelf enkele kilo's vermagerd. Andere tekenen van een zwangerschap waren er volgens haar evenmin. 'Ik merkte pas iets van die zwangerschap de nacht van de bevalling, toen ik naar het toilet ging. Waarom ik naar de kelder ging? Ik weet het niet.'

Voorzitter De Tandt ging daar enkele keren op door, omdat de beschuldigde in het verleden te kennen had gegeven dat ze in die kelder doodsbang was. Dat ze aan een inspecteur zei dat ze 'toen haar verstand op nul had gezet en deed wat ze moest doen', verklaarde De Clercq door te zeggen dat ze gewoon alleen wilde zijn.

'Dubbelgeploid in een emmer'

Ze nam alleen een handdoek en een t-shirt mee naar de kelder. Een keukenrol gebruikte ze later om de sporen van de bevalling op te poetsen. Dat velletje papier had ze volgens De Clercq gevonden tussen het vuilnis in de kelder. 'Toevallig toch dat het precies een stuk keukenrol was dat uit jullie flat kwam', wierp de voorzitter haar voor de voeten.

De Clercq vertelde hoe ze het kindje ter wereld bracht. 'Ik raakte in paniek toen ik de lift hoorde. Ik heb alles dan in een emmer gestopt. Ik wilde dat het kindje gevonden werd.' Waarop voorzitter De Tandt reageerde dat dit toch wel erg onwaarschijnlijk was. 'Achtergelaten in een donker hokje waar niemand meer kwam. Dubbelgeplooid in een emmer, de voetjes en het hoofd omhoog. Met daarop de handdoek en de placenta. Geloof je dat nu zelf? De baby was niet te zien en werd als een stuk vuil achtergelaten.'

'Zeer opgewekt en vriendelijk'

Na de bevalling ging De Clercq weer naar haar flat, waste ze zich en rookte en sigaret om daarna nog kort te slapen. 'Ik durfde niet meer terug te gaan, uit schrik voor wat ik er zou aantreffen.'

De vrouw zette na de bevalling haar leven gewoon voort. Vrienden die haar kort nadien ontmoetten, zeiden dat ze 'zeer opgewekt en vriendelijk was'. Naar de begrafenis van haar kind is ze niet geweest. 'Uit schrik', vertelde ze.

Toen de politie haar voor de eerste keer ondervroeg, bleef de vrouw - ondanks de bewijslast van de DNA-analyse - aanvankelijk ontkennen.

"Babymoord negen maanden lang voorbereid"

Vandaag, 17/06/10 11u39

Violetta Van de Geuchte, de 45-jarige vrouw uit Maldegem die beschuldigd wordt van kindermoord op haar pasgeboren zoontje in 2005, wist dat ze zwanger was en weet dat ze het kind gedood heeft. Dat stelt het openbaar ministerie voor het Gentse hof van assisen. "Een moeder schenkt leven, ontnemt het niet. Violetta heeft echter negen maanden lang het plan voorbereid om de baby om het leven te brengen."

Openbaar aanklager Inge T'Hooft gaf een gedetailleerde samenvatting van het dossier. Het lijkje van de baby werd op 30 maart 2005 in Maldegem in een vuilniszak gevonden. Uit het onderzoek bleek dat Van de Geuchte de moeder was van de pasgeborene en dat de vrouw de vuilniszak manipuleerde waarin de baby zat.

Hypnose

De vrouw bleef altijd volhouden dat ze zich niets kon herinneren, maar vorige week bleek dat ze zich onder hypnose toch bewust is geworden van de bevalling. Ze verklaarde dat ze het kind gebarde heeft op het toilet, maar het nooit gezien heeft en dat haar ex zei dat hij alles wel zou opruimen.

Vingerafdrukken

Het openbaar ministerie tilt zwaar aan de schuldverschuiving. "Van de Geuchte weigert koppig en halsstarrig schuld te bekennen, maar het lijkt geen twijfel dat ze haar kind vermoord heeft. De DNA-bewijzen en de vingerafdrukken zijn onweerlegbaar. Ze moet gevoeld hebben dat ze een kind van 4,260 kilo op de wereld bracht. Waar en waarom het gebeurde weten we niet, dat geheim kent alleen Violetta Van de Geuchte", stelde T'Hooft.

Naamloos grafje

Bij gebrek aan burgerlijke partij sprak de aanklager over het slachtoffer. "Niemand neemt het op dit proces voor het kindje op. Het is niet meer dan een naamloos grafje op het kerkhof van Maldegem. Het lot van deze wegwerp baby heeft nochtans iedereen beroerd.

Zwangerschap verborgen

Welk onmens is in staat tot zo'n afschuwelijke daad? Een moeder schenkt leven, ontnemt het niet. Violetta wist dat ze zwanger was maar ze verborg het, omdat een derde kind niet paste in haar sociaal imago. Ze heeft negen maanden lang het plan voorbereid om de baby om het leven te brengen." De verdediging komt later op de dag aan het woord over de schuldvraag. (belga/kve)

Babymord-Prozess 15 Jahre Haft für „Todesmutter“

Die Mutter der neun toten Babys aus Brieskow-Finkenheerd muss 15 Jahre ins Gefängnis. Das Landgericht Frankfurt (Oder) sprach Sabine H. des achtfachen Totschlags für schuldig.

Die Angeklagte habe ihre neugeborenen Kinder nicht versorgt, „so wie es ihre Pflicht als Mutter gewesen wäre“, sagte der Vorsitzende Richter, Matthias Fuchs, zur Begründung. Das Urteil bezieht sich auf die Taten in den Jahren zwischen 1992 und 1998. Ein neunter Fall aus dem Jahr 1988 war bereits verjährt.

Obwohl diese Tat nicht mehr verfolgt werden könne, so der Richter, bilde sie aber „die Grundlage für die weiteren Geschehnisse“. Vier Jahre später, bei der nächsten Kindstötung, habe sie dann gewusst, dass es „leicht“ sei, einen Säugling auf diese Weise zu töten. Sabine H. befand sich damals zu einer Fortbildung in Goslar und ließ das Baby am 5. Mai 1992 im Zimmer ihrer Pension sterben, wo sie es kurz zuvor auch entbunden hatte.

Bis zur Besinnungslosigkeit betrunken

Die Kinder seien „nach Überzeugung des Gerichts“ alle lebend geboren worden. Fuchs bezog sich dabei vor allem auf die Einlassungen von Sabine H. unmittelbar vor ihrer Verhaftung. Während des Prozesses hatte sie geschwiegen. Damals hatte sie die Tötung des Goslarer Babys eingeräumt. An die anderen Geburten konnte sie sich angeblich nicht erinnern, weil sie sich bis zur Besinnungslosigkeit betrunken habe. Das Gericht sei sicher, dass Sabine H. in den folgenden sieben Fällen genauso verfahren sei wie in Goslar.

„Theoretische Zweifel“ bleiben

Denn die Sachverständigen hätten im Laufe des Verfahrens ausgesagt, dass die Kinderleichen „reif und ausgewachsen waren, was den Geburtszeitpunkt angeht“. Eine „hundertprozentige naturwissenschaftliche Begründung“ sei nicht nötig, so der Richter. Es blieben zwar „theoretische Zweifel“. Aber: „Die vernünftigen Zweifel schweigen.“ Denn durch insgesamt sechs Niederkünfte wisse man, dass Sabine H. lebend und ohne Komplikationen gebären könne. Neben den vier Kindern, die sie nicht umbrachte, zählte Richter Fuchs auch die beiden Fälle auf, zu denen sie sich einließ. Neben dem Goslarer Totschlag war dies die verjäherte Tat von 1988. Selbst das jüngste Mädchen, die inzwischen drei Jahre alte Elisabeth, sei ohne Defekt geblieben, obwohl die Mutter zu diesem Zeitpunkt bereits eine „zehnjährige Trinkerkarriere hinter sich gehabt hat“.

Der Richter bemühte zur Erklärung auch eine Statistik. Von allen entbundenen Kindern in Deutschland seien nur 0,5 Prozent Totgeburten. Es gebe nicht zuletzt deswegen „keinen gewichtigen Gesichtspunkt“ dafür, dass die Kinder nicht gelebt hätten: „Daher konnten sie auch alle getötet werden.“

Todesursachen konnten nicht mehr ermittelt werden

Tatsächlich hatten die Gutachter die Todesursachen der Säuglinge nicht mehr ermitteln können. Dies war ein Grundpfeiler in der Strategie von Verteidiger Matthias Schöneburg: Im Zweifel für die Angeklagte. Er hatte zwar „eine große moralische Schuld“ seiner Mandantin eingeräumt. Tatsächlich zu beweisen sei jedoch nur die Goslarer Tat. Der Rechtsanwalt hatte diesen Fall als „minder schwer“ gewertet und nur auf eine Gefängnisstrafe von dreieinhalb Jahren plädiert.

Das Gericht widersprach dieser Ansicht entschieden. Da Sabine H. die Angst vor einem Konflikt mit ihrem Mann als Motiv für die Tötungen angegeben habe, sei gerade die Goslarer Tat kein minder schwerer Fall. Hier sei sie „weit weg von ihrer Familie“ gewesen und hätte ihren Mann mit der Geburt „vor vollendete Tatsachen stellen“ können. „Dort stand sie nicht so unter Druck wie in der familiären Wohnung“, befand der Richter. Auch für den Alkoholmissbrauch komme eine Strafminderung nicht in Betracht.

Richter rüffelt Staatsanwältin

Auch mit Staatsanwältin Anette Bargenda ging Richter Fuchs hart ins Gericht. Es sei „absurd“, Mordmerkmale in den Taten zu erkennen. So habe die 40-Jährige die Kinder nicht getötet, um die vorherigen Geburten zu verdecken, wie die Anklägerin argumentiert hatte, sondern „weil sie an ihrem Mann hing und nicht wollte, dass die Familie auseinander fällt“. Auch niedrige Beweggründe sah der Richter nicht, so dass er acht Totschlagsfälle zu verurteilen hatte.

Zweite Babyleiche bei Mutter gefunden

Mittwoch, 05.12.2007, 12:30

Eine Woche nach dem Fund einer fünf Jahre alten Babyleiche in Plauen hat die Polizei in einer Kühltruhe einen zweiten toten Säugling entdeckt: Er soll von derselben Mutter geboren worden sein.

Die 28-Jährige war gerade erst auf freien Fuß gekommen, sie kam am Dienstag erneut in Untersuchungshaft, wie die Polizei mitteilte. Weitere Angaben wollen die Staatsanwaltschaft Chemnitz und die Polizei am Nachmittag um 15 Uhr auf einer Pressekonferenz in Plauen bekanntgeben.

Die Polizei hatte am 27. November in der Abstellkammer eines Hauses in Plauen die Leiche eines neugeborenen Mädchens entdeckt. Gegen die Mutter wurde Haftbefehl wegen Totschlagsverdachts erlassen. Sie soll die Leiche ihres kurz nach der Geburt 2002 zu Tode gekommenen Kindes bei einer Verwandten ohne deren Wissen versteckt haben.

Die 28-Jährige hat eine Tötung bestritten und erklärt, das Kind sei wenige Tage nach der Geburt gestorben. Sie hatte die Geburt nicht beim Standesamt angezeigt. Das Gesundheitsamt hatte aber eine Meldung der Klinik über die Geburt am 28. Februar 2002 bekommen und eine Gesundheitskarte für das Mädchen angelegt. Deren Fehlen wurde entdeckt, weil die Einschulung anstand.

Die Mutter hatte erklärt, sie habe die Geburt verheimlicht, weil das Kind bei einem Seitensprung gezeugt worden sei. Sie hat noch zwei weitere Kinder, davon eines im Säuglingsalter, und ein Kind, das zur Grundschule geht. Die Kinder wurden bei Verwandten untergebracht und stehen unter der Aufsicht des Jugendamtes.

Noch zwei Babyleichen gefunden

25.01.2007, 18:22

Eine Woche nach dem Fund eines toten Babys in Thörey sind zwei weitere Babyleichen gefunden worden - auf dem selben Grundstück.

Der neue Besitzer des Anwesens habe die Polizei am Donnerstagnachmittag über seine Entdeckung informiert, sagte Polizeisprecher Detlef Kasch. Daraufhin seien die Ermittler sofort nach Thörey gefahren.

Auf dem seit fast zwei Jahren leer stehenden Anwesen bei Gotha war am 17. Januar eine stark verwesene und verschmutzte Babyleiche gefunden worden. Die 21-jährige Mutter hatte am Tag darauf gestanden, im April 2005 ein Baby geboren und kurz darauf in einem Müllsack in die Garage des Hauses gebracht zu haben, das sie zuvor mit ihren Eltern bewohnt hatte.

Wo die weiteren beiden Babyleichen entdeckt worden seien, darüber wollte Kasch aus ermittlungstaktischen Gründen zunächst keine Angaben machen. Er sagte, dass die Ermittler bereits am 17. Januar das Grundstück gründlich durchkämmt hätten, ohne jedoch fündig geworden zu sein. Auch Leichenspürhunde waren damals zum Einsatz gekommen.

Nach einem Bericht des MDR Radio Thüringen sollen die beiden Babyleichen in eine Zwischendecke eingemauert worden sein, weshalb sie die Hunde nicht entdecken konnten. Der Bericht wurde weder von der Polizei noch von der Staatsanwaltschaft bestätigt.

Der Leitende Erfurter Staatsanwalt Michael Heß sagte, die Gerichtsmediziner würden noch am Abend mit der Obduktion der beiden Babyleichen beginnen und dabei auch DNA-Proben nehmen. Ob es sich um Geschwister handele, könne erst dann gesagt werden.

An Spekulationen wolle er sich nicht beteiligen; er werde sich erst äußern, sobald er über Faktenwissen verfüge, sagte Heß. Das Ergebnis der Obduktion solle am Freitag bekannt gegeben werden.

Laut Staatsanwaltschaft hat die junge Frau umfassende Aussagen zur Geburt des zuerst entdeckten Babys gemacht, die allerdings von den Ermittlern noch überprüft würden. Die Todesursache konnte noch nicht zweifelsfrei festgestellt

werden. Der neue Besitzer hatte das Haus Anfang Januar ersteigert und war beim Entrümpeln auf die grausigen Funde gestoßen. Ob er das Grundstück dennoch behalten wolle, dazu gab es am Abend noch keine Aussagen.

Tote Babys in Berlin und Thüringen gefunden

Kurz nach den Kindstötungen in Darry und Plauen sind schon wieder tote Kinder gefunden worden: In einem Plattenbau im thüringischen Nordhausen fand die Polizei ein totes Baby. Auch in einer Berliner Wohnung entdeckten Polizeibeamten die Leichen einer Mutter und ihres Babys.

Im thüringischen Nordhausen ist ein Baby kurz nach der Geburt gestorben, weil es offensichtlich nicht versorgt wurde. Notarzt und Polizei fanden den unterkühlten und leblosen Säugling in der Wohnung einer 27-jährigen Mutter, wie die Polizei in Nordhausen mitteilte. Der Arzt habe noch versucht, das kleine Mädchen auf dem Weg ins Krankenhaus zu reanimieren. Nach ersten Ermittlungen hatte die Frau das Kind allein im Bad ihrer Plattenbauwohnung entbunden. Nach der Geburt sei es dann aber offensichtlich nicht versorgt worden. Zum Zeitpunkt der Geburt sollen sich auch der neunjährige Sohn der Kindesmutter sowie dessen gleichaltriger Freund in der Wohnung aufgehalten haben. Die Staatsanwaltschaft leitete Ermittlungen wegen Totschlag-Verdachts gegen die Frau ein.

Junge Frau alarmierte Selbsthilfegruppe

Am späten Nachmittag hatte sich die junge Frau bei einer Selbsthilfegruppe in Hamburg gemeldet und mitgeteilt, dass sie entbunden habe und das Kind nun wahrscheinlich tot sei. Die Selbsthilfegruppe alarmierte daraufhin Rettungsdienste und Polizei.

Eine Obduktion soll Aufschluss über die genauen Umstände der Geburt und die Lebensfähigkeit des Säuglings bringen. Die Mutter wurde in ein Krankenhaus gebracht. Der neunjährige Sohn wird zurzeit von Nachbarn versorgt. Ein Polizeisprecher sagte, die Wohnung habe sich nicht in einem verwahrlosten Zustand befunden. Die Frau habe bislang keine Angaben gemacht.

Ein weiterer Fall ereignete sich in einer Berliner Wohnung. Dort sind die Leichen eines sechs Wochen alten Mädchen und seiner Mutter gefunden worden. Eine Obduktion soll nach Angaben der Polizei die Todesursache klären. Anhaltspunkte für eine Straftat oder eine Selbsttötung habe es zunächst nicht gegeben, sagte ein Sprecher.

Die 24-jährige Mutter hatte den Angaben zufolge Drogenprobleme und Vorerkrankungen. Sie sei bereits während der Schwangerschaft und auch danach vom Kinder- und Jugendgesundheitsdienst sowie dem Jugendamt betreut worden. Sie habe Termine mit den Behörden regelmäßig wahrgenommen, sagte ein Polizeisprecher. Da sie ihn aber den letzten versäumte, habe eine Mitarbeiterin des Jugendamtes versucht, die Frau in ihrer Wohnung aufzusuchen. Als ihr nicht geöffnet wurde, habe sie Polizei und Feuerwehr alarmiert.

Totes Baby in Tiefkühltruhe gefunden

Eine Babyleiche ist in Erfurt in einer Tiefkühltruhe entdeckt worden. Gegen die 37-jährige Mutter werde wegen Totschlags ermittelt. Die Russin sei bereits vernommen worden. Die Leiche könne aufgrund ihres gefrorenen Zustands frühestens am Donnerstag obduziert werden. Die Frau soll sich illegal in Deutschland aufhalten.

Fassungslosigkeit über neuen Babyleichenfund: In Erfurt wurde in einer Tiefkühltruhe die Leiche eines neugeborenen Jungen entdeckt. Tatverdächtig ist die 37-jährige mutmaßliche Mutter. Gegen die russische Staatsbürgerin wird wegen Totschlagsverdachts ermittelt, wie der Sprecher der Erfurter Staatsanwaltschaft, Hannes Grünseisen. Die Frau hielt sich nach ersten Erkenntnissen des Thüringer Sozialministeriums illegal in Thüringen auf.

Weitere Aufschlüsse zum Zeitpunkt der Geburt und zur Identität der Eltern erhofft sich die Staatsanwaltschaft von der Obduktion der Babyleiche. Wegen des gefrorenen Zustandes des Säuglingskörpers könne diese voraussichtlich erst vorgenommen werden, sagte Grünseisen.

„Wir gehen davon aus, dass die Frau die Mutter des Neugeborenen ist“, erklärte er. Die 37-Jährige habe sich in der polizeilichen Vernehmung geäußert. Noch sei völlig unklar, wie das Baby zu Tode gekommen sei. Da derzeit kein dringender Tatverdacht bestehe, sei gegen die Frau kein Haftbefehl beantragt worden.

Wie und von wem die Babyleiche gefunden wurde, wollte Grünseisen aus „ermittlungstaktischen Gründen“ nicht sagen. Der Frau werden Verbindungen zum Rotlichtmilieu vorgeworfen, sie soll von ihrem früheren Lebensgefährten aus der Wohnung geworfen worden sein. Beim Ausräumen dieser Wohnung im Erfurter Norden habe er dann am Dienstag in der Gefriertruhe den Fund gemacht und die Polizei informiert.

Sozialministerin verweist auf Hilfsangebote

Sozialministerin Christine Lieberknecht sprach von einem „schrecklichen Verbrechen“. Gerade in Erfurt sei das Hilfsangebot für schwangere Frauen sehr groß. Neben sogenannten Babyklappen seien die Möglichkeiten für anonyme Geburten in zwei großen Kliniken der Landeshauptstadt gegeben, eine davon befinde sich sogar in der Nähe der Wohnung der 37-Jährigen.

Im April 2007 hatte in der thüringischen Landeshauptstadt ein ähnlicher Fall für Aufsehen gesorgt: Damals hatte ein 15-Jähriger im Tiefkühlschrank der Wohnung

seiner Mutter zwei Babyleichen entdeckt. Die 35-Jährige gestand, die Kinder nach der Geburt in Müllsäcke verpackt in die Tiefkühltruhe gelegt zu haben. Das Landgericht Erfurt verurteilte sie wegen zweifachen Totschlags zu zwölf Jahren Haft.

Im Mai 2008 hatte ein 18-jähriger Sohn im Sauerland in der elterlichen Tiefkühltruhe die Baby-Leichen von drei Geschwistern entdeckt. Das Landgericht Siegen verurteilte die Mutter im vergangenen Dezember zu vier Jahren und drei Monaten Gefängnis.

Juni 1999: In der Tiefkühltruhe einer Familie im sächsischen Mühltroff werden die Leichen von zwei Jungen und einem Mädchen gefunden, die zwischen 1993 und 1999 jeweils kurz nach der Geburt von der Mutter erstickt wurden. Das Landgericht Chemnitz verurteilt die geständige Frau wegen Totschlags zu 13 Jahren und sechs Monaten Haft.

OM eist maximale straf in zaak babymoorden Nij Beets

Elsevier, dinsdag 19 april 2011 15:31

In de zaak tegen Sietske H., die wordt verdacht van het doden van haar vier pasgeboren kinderen, eist het Openbaar Ministerie (OM) een celstraf van 12 jaar. Het OM vraagt niet om tbs.

Dat heeft de officier van justitie dinsdagmiddag bekendgemaakt. In geval van babymoord is 12 jaar cel de maximale straf.

Kindermoord

Volgens het OM waren de bedoelingen van H. duidelijk, ook al zegt H. niet expliciet dat ze de kindjes wilde doden.

In drie gevallen is sprake van opzet en dus kindermoord, aldus het OM. Justitie ziet alleen de dood van H.'s eerste kindje als kinderdoodslag.

‘Deze baby's hadden optimale kans om levend ter wereld te komen,’ aldus justitie. Er wordt geen tbs geëist omdat volgens het OM niet vast is te stellen of H. een ziekelijke stoornis heeft.

Details

Tijdens de zittingsdag werden veel gruwelijke details duidelijk over de zaak in het Friese Nij Beets. Ze beviel telkens thuis, op zolder. Ze zat op haar knieën of gehurkt en ving de baby's zelf op.

In een van de gevallen zei een geëmotioneerde H. 'Het was een mooi baby'tje. Ik raakte in paniek toen hij begon te huilen. Ik schrok, ik wist niet meer wat ik moest doen.'

Verstikking

Ze bracht het kindje daarna middels verstikking om het leven. Over het waarom zei ze: 'Ik wilde hoe dan ook dat niemand er achter kwam dat ik in verwachting was. Het was angst, schaamte en paniek.'

H. gaf dinsdag aan wel hulp te willen aanvaarden, maar tbs ziet ze niet zitten.

Sietske H. durfde niet naar dokter (+twitterfeed)

Gepubliceerd op 19 april 2011, 09:21Laatst bijgewerkt op 19 april 2011, 12:55

LEEWARDEN - Vanochtend begon voor een volle rechtbank de geruchtmakende rechtszaak tegen Sietske H. (26) uit Nij Beets.

"Ik wist niet wat ik moest. Ik raakte in paniek."

De zaak trekt veel pers en publiek. Buiten de rechtszaal is een extra zaal voor zo'n veertig journalisten ingericht.

De verdachte wordt aangeklaagd voor kindermoord of kinderdoodslag. De jonge vrouw baarde tussen 2003 en 2009 vier baby's die ze na hun dood in koffers op zolder bewaarde.

De verdachte beviel de laatste keer, in juni 2009, op haar knieën voor het bed in haar slaapkamer. Ze ving de baby zelf op en had alvast vuilniszakken klaargelegd. Aan het einde van de bevalling was het alsof ze er zelf niet was, zei ze tegen de rechtbank.

Op de vraag van rechtbankvoorzitter Bert Dölle waarom ze het pasgeboren meisje opving en niet op de grond liet vallen, barstte de Nij Beetse, een tenger verschijning in een roze trui, in tranen uit.

Het was een mooi kindje, zei ze eerder tijdens het politieverhoor. „Het maakte een beetje een gorgelend geluid. Ik schrok. Ik wist niet wat ik moest. Ik raakte in paniek. Toen heb ik gezorgd dat het geen adem meer kreeg. Volgens mij met mijn handen."

Sietske H. was voor haar zwangerschappen gestopt met de pil. Rechter Dölle: „Dacht u niet na de eerste zwangerschap: Dit gaat mij niet weer gebeuren?" De jonge vrouw: „Ik durfde niet naar de dokter. Ik was bang voor vragen waar ik geen antwoord op had."

Sietske H: ik wilde dat het leven doorging

Gepubliceerd op 19 april 2011, 13:09Laatst bijgewerkt op 19 april 2011, 18:01

LEEWARDEN - Sietske H. uit Nij Beets, die ervan wordt verdacht dat ze haar vier pasgeboren baby's direct na hun geboorte om het leven heeft gebracht, was doodsbenauwd dat haar zwangerschappen aan het licht kwamen. „Mensen zouden me raar vinden dat ik een kind kreeg. Ik wilde de perfecte dochter zijn, en dat was ik in mijn ogen niet", verklaarde ze dinsdag voor de rechtbank in Leeuwarden.

Ze trok wijde kleren aan om haar zwangerschappen te camoufleren en bleef tijdens uitgaansweekeindes wel stevig alcohol drinken. „Frisdrank zou zeker opgevallen zijn", verklaarde ze. „Ik wilde dat het leven doorging zoals ik het altijd had gedaan."

De kindjes die ze tussen 2003 en 2009 ter wereld bracht, hebben vijf of hooguit tien minuten geleefd, zo bleek tijdens de zitting. Sietske H. (26) kan zich alleen herinneren dat ze de laatste twee baby's door verstikking om het leven heeft gebracht. Ze bekende dat ze in de mondholte van die kindjes een stuk stof heeft gestopt.

Tijdens de zitting werd ook duidelijk dat Sietske H. niet heeft meegewerkt aan een psychiatrisch onderzoek in het Pieter Baan Centrum. Daar was ze enige tijd opgenomen.

Moeder verdacht van moord op vier baby's

Marieke de Vries / NOS

Toegevoegd: vrijdag 6 aug 2010, 14:27

Update: vrijdag 6 aug 2010, 18:19

Een 25-jarige vrouw uit het Friese Nij Beets wordt verdacht van moord op haar eigen baby's. Op de zolder van haar woning zijn vier babylijkjes gevonden, verpakt in afzonderlijke koffers. De baby's zouden tussen 2002 en begin dit jaar zijn geboren.

Vrijdagmiddag werd op een persconferentie in Friesland bekendgemaakt dat in drie van de vier gevonden koffers stoffelijke overschotten waren gevonden. Na onderzoek van het Nederlands Forensisch Instituut bleek dat ook in de vierde koffer een lijkje zat.

Het onderzoek naar de vrouw liep al sinds maart dit jaar. Iemand uit haar de directe omgeving had toen aangegeven dat de vrouw meerdere malen zwanger was geweest, zonder dat er ooit een baby te zien was geweest.

Adoptie

De vrouw verklaarde aanvankelijk dat zij de baby's ter adoptie had aangeboden. Maar bij navraag kon ze de politie niet de adoptiedocumentatie overhandigen.

Nadat ze woensdag werd aangehouden, gaf de jonge vrouw uiteindelijk toe dat er op de zolder van haar ouderlijke woning, waar ze nog woont, koffers lagen met daarin stoffelijke resten van haar kinderen.

Onderzoek

Het Nederland Forensisch Instituut onderzoekt nog hoe de baby's om het leven zijn gekomen.

Donderdag werd bij haar woning uitgebreid onderzoek gedaan en werden de koffers inderdaad gevonden. Het onderzoek in en om de woning loopt nog.

Hoe het zo lang heeft kunnen duren dat de zaak opgehelderd werd, moet verder onderzoek uitwijzen. Het gezin was niet bekend bij de hulpverlening of bij het gemeentelijke sociaal team.

De ouders zeggen dat ze niet wisten dat hun dochter zwanger was, en lieten weten dat ze diep geschokt zijn. Wie de vader is van de kinderen wordt ook nog onderzocht. Er zijn twintig rechercheurs op de zaak gezet.

Geschokt

Volgens burgemeester Ravestein van de gemeente Opsterland, waar Nij Beets ligt, zijn de 1700 inwoners van het dorp "zeer geschokt". De gemeente, even ten noorden van Heerenveen, houdt zaterdagmiddag een besloten bijeenkomst in het gemeenschapshuis. Daar kunnen de dorpsbewoners meer informatie krijgen en in contact komen met Slachtofferhulp.

NOS Headlines, 19 april 2011.

Tegen Sietske H, de verdachte uit Nij Beets, is een gevangenisstraf van 12 jaar geëist. Volgens het OM is bewezen dat zij haar vier kinderen heeft gedood. Twaalf jaar cel was ook de maximaal mogelijke straf.

Volgens het OM was er bij het eerste kind sprake van kinderdoding, maar gaat het bij de drie andere om kindermoord. Het verschil zit erin dat H. bij de eerste geboorte werd overvallen door de zwangerschap, terwijl er bij de drie volgende kinderen een vooropgezet plan moet zijn geweest, wat moord betekent.

Onderzoek

Er is geen tbs geëist omdat H. niet mee wilde werken aan een psychiatrisch onderzoek in het Pieter Baan Centrum. Dat is gebleken tijdens de rechtszaak in Leeuwarden. "Ik wil wel hulp en ik snap dat ik hulp nodig heb, maar ik wil geen tbs. Want daar kom je nooit meer uit", zei ze tegen de rechter.

De 26-jarige Sietske H. stond vandaag voor de rechtbank in Leeuwarden. Volgens het Openbaar Ministerie doodde ze haar kinderen tussen juni 2003 en juni 2009. Ze zou hen vlak na hun geboorte door verstikking om het leven hebben gebracht. Het ging om drie meisjes en een jongetje.

Slaapkamer

H. beviel op de slaapkamer van haar ouderlijk huis, naar eigen zeggen zonder geluid te maken. Ze zegt dat ze aan haar eerste twee kinderen geen herinnering meer heeft en dat ze haar laatste twee kinderen in een soort paniek heeft omgebracht. De zaak kwam in augustus vorig jaar aan het licht na een tip haar werkgever. Het viel hem op dat ze dikker werd, zich een paar dagen ziekmelde en daarna weer slanker op het werk verscheen.

Tegen de politie zei Sietske H. in eerste instantie dat ze haar kinderen ter adoptie had afgestaan, maar later bekende ze dat ze haar kinderen na de bevalling had gedood. De dode baby's waren verborgen in koffers, op de zolder van het huis waar Sietske H. met haar ouders woonde.

Sietske H., die is onderzocht door het Pieter Baan Centrum, verblijft momenteel in de vrouwengevangenis in Zwolle. Ze kan een maximale gevangenisstraf van twaalf jaar krijgen.

Nova, 6 augustus 2010.

Een 25-jarige vrouw uit het Friese dorp Nij Beets wordt verdacht van moord of doodslag op ten minste vier door haarzelf gebaarde baby's. De vrouw is vandaag voorgeleid aan de rechter-commissaris.

Tip

De baby's zouden ter wereld zijn gekomen tussen 2002 en 2010. De politie startte het onderzoek na een tip uit haar naaste omgeving. Na deze tip is de verdachte uitgenodigd voor een gesprek op het politiebureau. Hier verklaarde zij dat zij drie kinderen ter adoptie had weggegeven.

Koffers

De vrouw kon hiervan echter geen documenten overleggen. Later verklaarde zij dat de kinderen na de bevalling om het leven zouden zijn gekomen. Zij had de drie lichamen afzonderlijk verstopt in drie koffers op zolder. Deze trof de politie donderdagavond aan tijdens onderzoek in het huis, waar de vrouw en haar ouders wonen.

Vierde koffer

De koffers zijn direct voor onderzoek naar het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) gebracht. Uit onderzoek is gebleken dat in alle drie de koffers één stoffelijk overschot van een baby zat. Op de lichaampjes wordt verder onderzoek gedaan. Het is nog niet duidelijk hoe de baby's om het leven zijn gekomen. Bij het onderzoek werd op zolder nog een vierde koffer aangetroffen. Ook daarin zou een babylijkje zitten.

Ouders

Het Openbaar Ministerie onderzoekt of er andere mensen betrokken waren bij de dood van zeker drie baby's uit Nij Beets. Ook is nog onduidelijk wie de vrouw zwanger heeft gemaakt. De ouders van de verdachte zeggen dat ze niet op de hoogte waren van de zwangerschappen van hun dochter. De vrouw woont nog bij haar ouders in huis. De ouders gelden voor de politie niet als verdachten in deze zaak. Zij zijn elders ondergebracht.

Geschokt

Het gezin was niet bekend bij de hulpverlening of bij het gemeentelijke sociaal team. In het dorp Nij Beets is zeer geschokt gereageerd op het nieuws van de

babymoorden. De gemeente heeft zaterdagmiddag een bijeenkomst belegd voor dorpsbewoners.

Plastic tas

Voor zover bekend heeft zich in het recente verleden in Nederland twee keer eerder een geval voorgedaan van meervoudige babymoord. Een moeder vond eind 2005 een babylijkje in een plastic tas in het huis van haar 29-jarige dochter in Beverwijk. Toen de politie de zaak verder uitzocht werden in een vuilcontainer in de tuin nog eens drie dode baby's gevonden. De tweede zaak was in Enschede waar een Enschedese studente in 2006 en in 2008 een einde maakte aan het leven van haar zuigelingen, beide keren vlak na hun geboorte.

Straf

Op kinderdoodslag staat een maximumstraf van 6 jaar, op kindermoord maximaal 9 jaar.

Vijver

Vorige maand bleek dat een 45-jarige voedingsassistente uit Noord-Frankrijk acht van haar baby's had vermoord vlak na de geboorte. Deze zaak kwam aan het licht toen in de tuin van een vorig huis van de vrouw en haar man babybotjes werden gevonden. Dat gebeurde toen de nieuwe bewoners een vijver wilden aanleggen.

In de studio reageert **Katinka de Wijs-Heijlaerts**, forensisch psycholoog en verbonden aan het Nederlands Forensisch Instituut voor Psychiatrie en Psychologie. Zij heeft onderzoek gedaan naar vrouwen die hun pasgeboren kinderen vermoorden.

Rechtbank Almelo hervat behandeling dubbele babymoord

Nu.nl, Laatste update: 15 november 2009 17:51

ALMELO - De rechtbank gaat maandag in Almelo de behandeling van de dubbele babymoord hervatten, waarvoor de 23-jarige studente Marike H. uit Enschede terechtstaat.

De zaak was uitgesteld omdat de advocaat van H. nog een psycholoog van het Pieter Baan Centrum (PBC), de observatiekliniek van justitie, wilde ondervragen over het onderzoek naar zijn cliënt.

De vraag of er kans op herhaling bestaat is belangrijk voor de eventuele gedwongen behandeling die de rechtbank kan opleggen.

Twee baby's

De jonge vrouw doodde in mei 2006 en november 2008 haar twee baby's, vlak na hun geboorte. Op de laatste zitting van deze zaak op 21 augustus passeerden gruwelijke details de revue.

De eerste baby (Jurgen) werd gewurgd. De tweede (Alex) had H. op het toilet van haar studentenflat met de navelstreng om de hals in de toiletpot aan zijn lot overgelaten.

De studente kwam tot haar gruwelijke daden, om ontdekking van haar zwangerschap te voorkomen.

II – Beschrijving Belgische, Duitse en Nederlandse geschreven media.

Belgische Media

De Standaard

De Standaard is een Vlaams dagblad, uitgegeven door de Vlaamse Uitgeversmaatschappij, een dochterbedrijf van de mediagroep Corelio. De Standaard is aangesloten bij de Raad voor de Journalistiek en werkt samen met Nieuwsblad.be en L'Avenir.net.

Knack

Het eerste nummer van Knack verscheen in 1971, aanvankelijk als de Belgische tegenhanger van TIME Magazine en Newsweek, Der Spiegel, L'Express, Elsevier, Business Week en Sports Illustrated en andere internationale nieuwsmagazines. Knack bereikt met een netto betaalde oplage van bijna 121.780 exemplaren (waarvan 100.000 abonnees en de rest losse verkoop) 679.000 lezers. Daarmee kan het blad als belangrijkste nieuwsmagazine van Vlaanderen beschouwd worden.

Het Laatste Nieuws

Het Laatste Nieuws (HLN) is een Nederlandstalige, liberale, vrijzinnige Vlaamse krant die wordt uitgegeven door De Persgroep, het mediabedrijf rond de Vlaamse mediamagnaat Christian Van Thillo. Het Laatste Nieuws groeide sinds 1995 van een uiterst sensatiegerichte krant (van liberale strekking) uit tot een populaire krant met bijzondere aandacht voor 'de mensen in en achter het nieuws'. De krant schrijft over zowel streekgebonden, nationaal als internationaal nieuws. Het Laatste Nieuws verschijnt dagelijks met negentien verschillende regionale edities, elk met hetzelfde katern met nationaal en internationaal nieuws, maar elk ook met een eigen aantal pagina's met nieuws uit de verschillende Vlaamse regio's. De krant heeft ook een uitgebreid sportkatern.

Nieuwsblad

Een andere krant van Corelio, Het Nieuwsblad, schenkt meer aandacht aan regionaal nieuws en sport.

Het Nieuwsblad is een Belgisch dagblad dat, net als De Standaard en de zusterkrant De Gentenaar, wordt uitgegeven door de VUM (Corelio). De redactie van de krant bevindt zich in Groot-Bijgaarden.

De krant werd door De Standaard opgericht met het doel een ruimer publiek te bereiken en verscheen voor het eerst op 3 november 1929. Het Nieuwsblad positioneerde zich op de dagbladenmarkt als een krant voor de lagere katholieke bediende en legde zich op algemene en sportverslaggeving toe.

Vandaag

Online nieuwsplatform, vergelijkbaar met Nu.nl

Duitse Media

Focus

Focus is een Duits nieuwsblad dat wekelijks wordt uitgegeven. Het is derde in rang van grootste nieuwsbladen in Duitsland en overwegend conservatief .

Seuddeutsche

De Seuddeutsche Zeitung is de grootste regionale krant van Duitsland met maar liefst 1,1 miljoen lezers. De krant heeft een liberale inslag als tegenhanger van de destijds zeer machtige conservatieve politieke partij CSU.

Stern

De Stern is een Duits wekelijks nieuwsblad. Het is opgericht in 1948 door Henri Nannen en wordt tegenwoordig uitgegeven door Gruner+Jahr. In het eerste kwartaal van 2006 had de Stern bijna acht miljoen lezers. Internationaal is de Stern bekend vanwege het publiceren van delen uit Hitler zijn dagboeken. Vlak na de publicatie kwam men er echter achter dat de fragmenten niet echt waren. Deze vervalsing wordt beschouwd als een van de dieptepunten in de Duitse geschiedenis. Een ander opzienbarend artikel was de publicatie in 1971 van 374 Duitse vrouwen die openlijk verklaarden dat zij abortus hadden laten plegen, ondanks dat dit destijds illegaal was in West-Duitsland

Welt

Die Welt is een nationale Duitse krant die uitgegeven wordt door Axel Springer AG Company. Die Welt is opgericht in Hambur in 1946 door de Britten om een het volk te voorzien van een gedegen krant, gebaseerd op The Times. In eerste instantie werd het nieuws gebracht vanuit een Brits oogpunt. Vanaf 1947 veranderde dit toen de krant deels door Engelsen en deels door Duitsers werd geschreven. De huidige variant van Die Welt omschrijft zich als een liberale en kosmopolitische krant. In het algemeen gezien wordt Die Welt beschouwd als een conservatieve krant.

Nederlandse Media

Elsevier

Elsevier is een overwegend rechts-georiënteerd Nederlands opinieweekblad. Hoofdredacteur is Arend Joustra. Het blad richt zich primair op hoger opgeleide lezers en allerlei segmenten binnen de marktsector. Het verzorgde jarenlang de eerste Nederlandse boekenbijlage.

Elsevier stelt dat het na de ontzuiling aan politieke signatuur heeft ingeboet, en dat de inhoud veelzijdiger en meer feitelijk is geworden. Men profileert zich als spreekbuis van de 'werkende ruggengraat van Nederland', en probeert deze groepen te helpen bij allerlei keuzeproblemen bij studie, werk, mode, persoonlijke en bedrijf gerelateerde financiën en vrije tijd.

De signatuur is niettemin over het algemeen nog steeds rechts-conservatief te noemen. Op het gebied van integratie, immigratie, duurzame ontwikkeling en de opwarming van de aarde neemt het blad tamelijk uitgesproken standpunten in.

Leeuwarder Courant

De Leeuwarder Courant werd opgericht in 1752 en is hiermee de oudste onder dezelfde titel opererende krant van Nederland. Het dagblad is de grootste krant van Friesland en wordt uitgegeven door NDC Mediagroep, met onder andere het Dagblad van het Noorden.

De Leeuwarder Courant (LC) is hoofdzakelijk Nederlandstalig, maar er staan ook Friese artikelen in. Bovendien worden Friese citaten in het Fries opgeschreven.

Nos Headlines

NOS Headlines was een deelredactie van de NOS. In 2000 door een aantal jonge NOS-medewerkers opgestart als 3FM Nieuws. NOS Headlines verzorgde nieuws voor jongeren van alle opleidingsniveaus. Er waren binnen NOS Headlines drie onderdelen die nieuws verzorgden voor 3FM/FunX, NOS Teletekst pagina 401, www.nosheadlines.nl en www.nosweblogs.nl. Sinds mei 2011 is NOS Headlines gefuseerd met het NOS Journaal op 3 naar NOS op 3.

Nova

NOVA was van 1992 tot 2010 een Nederlandse actualiteitenrubriek, gemaakt door VARA en NPS, in samenwerking met NOS Den Haag Vandaag. De naam NOVA is een acroniem van NOS en VARA, de oorspronkelijke omroepen die het programma maakten en is Latijn voor "nieuw".

Het werd als NOVA/Den Haag Vandaag uitgezonden op weekdays aanvankelijk op Nederland 3 maar later van 22.20 tot ± 22.45 uur en op zaterdag van 22.10 tot 22.35 uur op Nederland 2.

NOVA ontstond op 28 september 1992 door de fusie van NOS-Laet en VARA's Achter het Nieuws en werd toen nog op Nederland 3 uitgezonden. Het was voor het eerst dat een actualiteitenrubriek zes dagen per week kon gaan uitzenden. Dat gaf een voordeel ten opzichte van de oude situatie, waarin de actualiteitenrubrieken door afzonderlijke omroepen werden gemaakt. NOVA kon dan ook breed uitpakken bij grote nieuwsontwikkelingen, zoals de Bijlmerramp (1992) en de wateroverlast in 1994-1995. Het voorbeeld van de samenwerking op Nederland 3 werd door de andere zenders gevolgd. Zo ontstonden TweeVandaag (op Nederland 2) en Netwerk (op Nederland 1).

Nu.nl

NU.nl is een Nederlandse nieuwswebsite waarop zich aangekochte nieuwsberichten van persbureaus ANP en Novum bevinden. Daarnaast worden ook eigen redactionele

artikelen geplaatst. Het is sinds 2007 de best bezochte Nederlandse nieuwswebsite. (In 2006 was RTL nog de grootste.) De hoofdredacteur van NU.nl is Laurens Verhagen en de uitgever is Eric Ariëns.

NU.nl vormt onderdeel van het Finse mediaconcern Sanoma die naast enkele tientallen gedrukte publicaties en websites ook de zoekmachine Ilse en portaalsite Startpagina.nl uitbaat.

III – Beschrijving neonaticidezaken zoals besproken in de nieuwsberichten.

België

Lieselot De Clercq

De 27-jarige Lieselot De Clercq bracht in de nacht van 21 op 22 augustus 2008 een meisje ter wereld dat ze achterliet in een emmer van het flatgebouw in Oostende waar ze met haar vriend verbleef. Het dochtertje kwam door verstikking om het leven. De Clercq heeft hiervoor 15 jaar cel gekregen.

Katrien Huysman

De 35-jarige Katrien Huysman kreeg op 24 juli hevige weenen en trok zich in haar hotelkamer aan de Spaanse kust terug om alleen te bevallen. Ze zei aan haar man dat ze zich niet goed voelde en vroeg hem met de kinderen te gaan ontbijten. Huysman baarde niet veel later in de badkamer een zoon van 3,8 kilogram. Volgens het openbaar ministerie verdronk de vrouw de baby vervolgens in de wastafel. Huysman werd vrijgesproken van moord, wel werd zij veroordeeld wegens onachtzaamheid.

Violetta Van de Geuchte

Violetta Van de Geuchte, een 45-jarige vrouw uit Maldegem vermoorde in 2005 haar pasgeboren zoontje en kreeg hier 20 jaar cel voor. Het gerechtshof in Gent zei hierover het volgende:

"Een moeder schenkt leven, ontnemt het niet. Violetta heeft echter negen maanden lang het plan voorbereid om de baby om het leven te brengen."

Duitsland

21-jarige vrouw

Doodde in 2005 haar baby, stopte de baby in een vuilniszak en bewaarde deze in het huis van haar ouders.

27-jarige vrouw

De pasgeboren baby van een 27-jarige vrouw uit Nordhausen kwam wegens gebrek aan verzorging om het leven. De vrouw kampte met een drugsverslaving en stond in contact met een zelfhulpgroep.

28-jarige vrouw

Vermoordde tussen 2002 en 2007 twee van haar baby's. Opvallend is dat zij nog twee gezonde kinderen bezit.

37-jarige vrouw

Het lijkje van de baby van een 37-jarige Russin, woonachtig in Erfurt werd in 2009 in haar vriezer gevonden. De vrouw werd veroordeeld wegens doodslag.

Sabine H.

Tussen 1992 en 1998 doodde Sabine H. uit Brieskow-Finkenheerd negen van haar baby's. Zij kreeg hiervoor vijftien jaar cel.

Nederland

Marike H.

De 23-jarige studente Marike H. doodde in mei 2006 en november 2008 haar twee baby's, vlak na hun geboorte. De eerste baby (Jurgen) werd gewurgd. De tweede (Alex) had zij op het toilet van haar studentenflat met de navelstreng om de hals in de toiletpot aan zijn lot overgelaten. De studente kwam tot haar gruwelijke daden, om ontdekking van haar zwangerschap te voorkomen. H. kreeg anderhalf jaar cel en tbs met dwangverpleging opgelegd.

Sietske H.

De 26-jarige Sietske H. uit het Friese Nij Beets doodde tussen 2003 en 2009 vier baby's. Na hun dood bewaarde zij de baby's in koffers op de zolder van haar ouderlijk huis. Sietske H. kreeg de maximale straf van twaalf jaar celstraf opgelegd, mede doordat zij weigerde mee te werken aan een onderzoek van het Pieter Baan Centrum.

IV - Analyse

(E) = Ethos
 (P) = Pathos
 (L) = Logos

België

Medium	Classificatie	Blijkt uit
<i>De Standaard</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Het hof van assisen in Brugge heeft Lieselot De Clercq schuldig bevonden aan kindermoord met voorbedachte rade. (L)
	Slachtoffer	<ul style="list-style-type: none"> - De advocaten van de vrouw hamerden tijdens het proces op het fenomeen van de zwangerschapsontkenning. Ze vonden daarvoor steun in de getuigenissen van de wetsdokers, (P)
<i>Focus</i>	Slachtoffer	<ul style="list-style-type: none"> - Huysman had nooit de intentie om het kind iets aan te doen (P)
<i>Het Laatste Nieuws</i>	Slachtoffer	<ul style="list-style-type: none"> - De vrouw herinnert zich nog altijd niets van haar zwangerschap en van de feiten. (P)
<i>Nieuwsblad 1</i>	Slachtoffer	<ul style="list-style-type: none"> - Ze is zelf het grootste slachtoffer van die muur tussen haar en de feiten, want daardoor heeft ze al die tijd in voorhechtenis gezeten. (P)
<i>Nieuwsblad 2</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Met korte, afgemeten zinnen antwoordde de vrouw op de vele vragen van de voorzitter. € - In de zomer van 2008 beviel de vrouw in de kelder van een flatgebouw in Oostende van een dochttertje, dat ze daar in een emmer achterliet. (P) - Achtergelaten in een donker hokje waar niemand meer kwam. Dubbelgeplooid in een emmer, de voetjes en het hoofd omhoog. Met daarop de handdoek en de placenta. Geloof je dat nu zelf? De baby was niet te zien en werd als een stuk vuil achtergelaten. (P) - Na de bevalling ging De Clercq weer naar haar flat, waste ze zich en rookte en sigaret om daarna nog kort te slapen (P) - De vrouw zette na de bevalling haar leven gewoon voort. Vrienden die

		<p>haar kort nadien ontmoetten, zeiden dat ze 'zeer opgewekt en vriendelijk was' (P)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Toen de politie haar voor de eerste keer ondervroeg, bleef de vrouw - ondanks de bewijslast van de DNA-analyse - aanvankelijk ontkennen. (L)
<i>Vandaag</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Een moeder schenkt leven, ontnemt het niet. Violetta heeft echter negen maanden lang het plan voorbereid om de baby om het leven te brengen. (P) - Maar het lijkt geen twijfel dat ze haar kind vermoord heeft. (L) - Welk onmens is in staat tot zo'n afschuwelijke daad (E) - Ze heeft negen maanden lang het plan voorbereid om de baby om het leven te brengen (L)

Duitsland

Medium	Classificatie	Blijkt uit
<i>Focus</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Todesmutter (L) - Die Angeklagte habe ihre neugeborenen Kinder nicht versorgt, „so wie es ihre Pflicht als Mutter gewesen wäre (L)
<i>Focus</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Gegen die Mutter wurde Haftbefehl wegen Totschlagsverdachts erlassen (L) - Die 28-Jährige hat eine Tötung bestritten und erklärt, das Kind sei wenige Tage nach der Geburt gestorben. Sie hatte die Geburt nicht beim Standesamt angezeigt.(L)
<i>Seuddeutsche</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Die 21-jährige Mutter hatte am Tag darauf gestanden, im April 2005 ein Baby geboren und kurz darauf in einem Müllsack in die Garage des Hauses gebracht zu haben, das sie zuvor mit ihren Eltern bewohnt hatte. (P)
<i>Stern</i>	Slachtoffer	<ul style="list-style-type: none"> - Am späten Nachmittag hatte sich die junge Frau bei einer Selbsthilfegruppe in Hamburg gemeldet (P) - Die Mutter wurde in ein Krankenhaus gebracht (P) - Die Mutter hatte den Angaben

		zufolge Drogenprobleme und Vorerkrankungen. (P)
<i>Welt</i>	Dader	- Gegen die 37-jährige Mutter werde wegen Totschlags ermittelt.(L)

Nederland

Medium	Classificatie	Blijkt uit
<i>Elsevier</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - In de zaak tegen Sietske H., die wordt verdacht van het doden van haar vier pasgeboren kinderen (L) - Volgens het OM waren de bedoelingen van H. duidelijk (L) - In drie gevallen is sprake van opzet (L) - Ze bracht het kindje daarna middels verstikking om het leven (L)
<i>Leeuwarder Courant</i>	Dader/Slachtoffer	<ul style="list-style-type: none"> - De verdachte wordt aangeklaagd voor kindermoord of kinderdoodslag (L) - Sietske H. (26) kan zich alleen herinneren dat ze de laatste twee baby's door verstikking om het leven heeft gebracht. Ze bekende dat ze in de mondholte van die kindjes een stuk stof heeft gestopt.' (P)
		<ul style="list-style-type: none"> - "Ik wist niet wat ik moest. Ik raakte in paniek." (P) - Aan het einde van de bevalling was het alsof ze er zelf niet was, zei ze tegen de rechtbank (P) - .. barstte de Nij Beetse, een tengere verschijning in een roze trui, in tranen uit.(P) - Ik durfde niet naar de dokter. Ik was bang voor vragen waar ik geen antwoord op had." (P) - Mensen zouden me raar vinden dat ik een kind kreeg. Ik wilde de perfecte dochter zijn, en dat was ik in mijn ogen niet' (P)
<i>NOS Headlines</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Een 25-jarige vrouw uit het Friese Nij Beets wordt verdacht van moord op haar eigen baby's. (L) - Op de zolder van haar woning zijn vier babylijkjes gevonden, verpakt in afzonderlijke koffers (L) - Nadat ze woensdag werd aangehouden, gaf de jonge vrouw uiteindelijk toe dat er op de zolder van haar ouderlijke woning, waar ze nog woont, koffers lagen met

		daarin stoffelijke resten van haar kinderen. (L)
<i>NOS Headlines</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Volgens het OM is bewezen dat zij haar vier kinderen heeft gedood. (L) - terwijl er bij de drie volgende kinderen een vooropgezet plan moet zijn geweest, wat moord betekent. (L) - Volgens het Openbaar Ministerie doodde ze haar kinderen tussen juni 2003 en juni 2009. Ze zou hen vlak na hun geboorte door verstikking om het leven hebben gebracht. (L) - .. maar later bekende ze dat ze haar kinderen na de bevalling had gedood (L)
<i>Nova</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - Een 25-jarige vrouw uit het Friese dorp Nij Beets wordt verdacht van moord of doodslag op ten minste vier door haarzelf gebarde baby's. (L) - Zij had de drie lichamen afzonderlijk verstopt in drie koffers op zolder. (L)
<i>Nu.nl</i>	Dader	<ul style="list-style-type: none"> - De rechtbank gaat maandag in Almelo de behandeling van de dubbele babymoord hervatten, waarvoor de 23-jarige studente Marike H. uit Enschede terechtstaat. (L) - De jonge vrouw doodde in mei 2006 en november 2008 haar twee baby's, vlak na hun geboorte. (L)
	Slachtoffer	<ul style="list-style-type: none"> - De studente kwam tot haar gruwelijke daden, om ontdekking van haar zwangerschap te voorkomen. (P)